உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

"வைதீக சைவ மஹாசிவராத்திரி நிருணயம்."

இஃது

கஞ்சனூர்

ஸ்ரீமத் ஹரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகள்

சீடராலியற்றப்பெற்ற

வித்தியாவிருத்தி

என்னும்

அரிய பெரிய கிரந்தத்தின் பத்தாவது பிரகரணத்தில்

நிருணயஞ் செய்தருளியதற்கிணங்க

திருநெல்வேலி ஆகமவித்வான்

பிரம்மஸ்ரீ சின்னண்டி தீக்ஷிதரவர்களாலும்

ஷையூர் தில்லைநாயக தேசிகரவர்களாலும்

தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பெற்று

சென்னை:

எஸ். மூர்த்தி அண்டு கம்பெனியில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1914.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌮𑍍

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑍃𑌤𑌃
𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕 𑌶𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃

1914

𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨𑌪𑍁𑌰𑍀

𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾

𑌵𑌿𑌜𑌯𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂.

S. MURTHY & CO., MADRAS.

முகவுரை.

உலகர் வேதாகமங்களின் உண்மை நிலை பிரிந்து சிவஞானத்தை கைநழுவவிட்டுப் பிராந்தர்களாய் மயங்கி நிற்கும்போது பரமசிவ ஆக்கினையினால் சிவாம்ச பூதராய் ஹரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகள் பூமியில் அவதரித்து அருளினர். அவர் வேதம் வேதாங்கம் சிவாகமங்கள் முதலிய உண்மைநூல்களின் கருத்துக்களை முன்னமே நன்குணர்ந்தவராய் வைணவகுலத்தில் பிறந்தார். ஆயினும் தமது பாலிய வயது முதல் சைவாநுஷ்டானமே முக்கியமென்றுணர்ந்து ஒழுகிவருவராயினார். இவர் பழுக்கக் காய்ச்சின இரும்பு மயமான பீடத்திலிருந்துகொண்டு சிவபரத்துவம் சாதித்து அனேகவைணவர்களைச்சைவராக்கினர். இவர் சதுர்வேததாத் பரிய சங்கிரகம் முதலான பல அரிய பெரிய நூல்களை ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுச் செய்தருளினார். இந்தத் தமிழுலகில் இவர் தம் பெருமையறியாதார் யார்? இத்தகைய வைதிகசைவ சீலராகிய மகாத்துமாவினுடைய முக்கிய சீடர்களுள் ஒருவர் உலோகோபகாரத்தை முன்னிட்டு வித்தியா விருத்தி என்னும் நாமத்தோடு கூடிய அரிய கிரந்தத்தை வடமொழியில் இயற்றியருளினார் அதிலுள்ள பல பிரகரணங்களுள் பத்தாவது பிரகரணத்தில் சிவராத்திரி நிர்ணயஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது; அதிற் சொல்லியாங்கு தமிழ்வியாக்கியானத்தோடு யாங்கள் வெளியிடலாயினோம்.

இதில், வேதம், ஆகமம், இதிகாஸம், புராணம் முதலிய வற்றினின்றும் பற்பல பிரபல பிரமாணங்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. வைதீக சைவ சீலர்கள் ஒவ்வொருவரும் அப்பிரமாணங்களின் உட்கருத்துக்களை நன்குணர்ந்து அவைகளிற் கூறியாங்கு சிவராத்திரி விரத மனுஷ்டித்து இகபர சௌக்கியங்களை யடையுமாறு வேண்டிக்கொள்கின்றோம்.

இங்ஙனம்:

திருநெல்வேலி ஸ்ரீ காந்திமதி நெல்லையப்பார் ஆலய சாதகம்

ஆகமவித்துவான் பிரம்மஸ்ரீ

சின்னாண்டி தீக்ஷிதரவர்கள்

திருநெல்வேலி தில்லைநாயக் தேசிகர்.

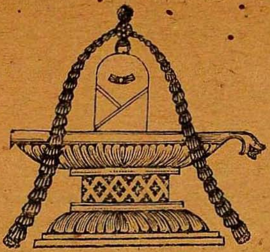

குறிப்பு.

(1) அன்பர்களே நாங்கள் சொல்லும் வார்த்தையை மனமுற்றுக் கேழ்ப்பீர்களாக.

(2) நிகமஞான சிவாசாரியர் முதலியோர்களுடைய நிபந்தன சிவாகம வாக்கியங்கள் பிரமாணங்களாகவே இருக்கின்றன.

(3) அப்படியிருக்க இதற்கு முன் நிகமஞான சிவாசாரியர்களால் இயற்றப்பட்ட கிரியாஸாரசங்கிரகம் என்னும் பெயருள்ள ஓர் சிவராத்திரி நிர்ணய கிரந்தம் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறதே.

(4) அப்படியிருக்க நீங்கள் அதிக சிரமத்தை எடுத்துக்கொண்டு இப்பொழுது புதிதாய் வைதீகசைவ மகாசிவராத்திரி நிர்ணயகிரந்தம் வெளியிட்டீர்களே. அதின் காரணம் யாதென்று அன்பர்களுக்கு ஸம்சயம் எற்படலாம்.

(5) அச்சம்சயத்தை நிவர்த்திக்கிறதற்காக மேற்படி நிகமஞான சிவாசாரியர்களால் செய்யப்பட்டதென்று வெளியிட்டிருக்கிற புஸ்தகத்தின் சரியான நாலும் அதில் அடங்கியிருக்கிற வாக்கியங்கள் ஆகமவாக்கியங்களில்லாமல் பிரம்மஸ்ரீ வைத்தியநாத தீக்ஷிதரவர்கள் செய்திருக்கிற திதிநிர்ணய காண்டத்தில் அடங்கியிருக்கிற சிவராத்திரி நிர்ணய பிரகாணத்திலடங்கியஸ்மிருதி, புராணவாக்கியங்களே என்று காட்டுமாறு மேற்படி சிவராத்திரி பிரகாணத்தையும் இத்துடன் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

(6) இம்மூன்று விஷயங்களையும் சேர்த்துப் பார்ப்பீர்களாகில் நிகமஞான சிவாசாரியர்களால் செய்யப்பட்ட சிவராத்திரி நிர்ணய கிரந்தம் என்னும் உண்மை நூலுக்கு விரோதமாய் வெளிவிடப்பட்டிருக்கிற அக்கிரந்தம் நம்மால் ஸ்வீகரிக்கவும் அனுஷ்டிக்கவும் யோக்கியமில்லாததென்றும் வைதீகசைவ சமயாசாரப்படிக்குள்ள மகாசிவராத்திரியை, அனுஷ்டிக்கப்பிரியமில்லாமல் விதண்டைபேசும் இவர்களால் கல்பிக்கப்பட்டவையென்றும் அறிவீர்கள். இப்பொய்ந் நூலின் மயக்கில் உண்மையறிந்தவர் ஆழார். மேல் கூறிய நிகமஞான சிவாசாரியர்களால் இயற்றப்பட்ட கிரந்தங்கள் இவை இவையென சைவகாலவிவேகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு, சுலோகம்.

𑌶𑍈𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍂𑌜𑌾𑌪𑌦𑍍𑌧𑌤𑌿𑌶𑍈𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌭𑌾-
𑌷𑌾𑌮𑌞𑍍𑌜𑌰𑌿𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌚𑌲𑌸𑍍𑌥𑌲𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂। 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌵𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌵𑌲𑍀 𑌇𑌤𑌿
𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿॥

இதின் கருத்து.

சைவாசாரவிவேகம். ஆத்மார்த்த பூஜாபத்ததி. சைவபிரதிஷ்டாவிதி. பாஷாமஞ்சரி. அருணசலஸ்தல தீர்த்த வைபவம். சைவசித்தாந்தோக்தத் தத்துவசுத்தவியாக்கியா. கிரியாரத்னேல்லேகம். இவைகளுள் கிரியாஸார சங்கிரகம் என்ற கிரந்த நாமத்தையே காணவில்லை. அவர்களால் சொல்லப்பட்டிருந்தால் இந்த அட்டவணையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் என்று அறிக. இப்போது வெளியிடப்பட்டிருக்கிற கிரந்தம் ஆவசியகம் என்றும் தங்கள் எல்லோருக்கும் வெளியாகும். நிகமஞான சிவாசாரியாளால் செய்யப்பட்ட தென்று வெளியிட்டிருக்கிற சிவராத்திரி நிர்ணய புஸ்தகத்தில் அடங்கி இருக்கிற சுலோகங்கள் (79 க்கு) வாக்கியங்கள் (19) மேலபட்டி கிரியாசார சங்கிரகத்தின் தப்பிதங்கள் இதனடியில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றன. முன்சொன்ன நிகமஞான சிவாசாரியாளால் செய்யப்பட்டவையென்று சொல்லியிருக்கிறகிரியாஸார சங்கிரகத்தில் அடங்கிய சிவராத்திரி நிர்ணயத்தில் எற்பட்ட தோஷங்களை நாங்களே இப்போது தெரிவிக்கிறேம். மேல்படி சிவராத்திரி நிர்ணயத்தில் 1-வது பக்கம் 4-வது வரி 2-வது சுலோகமுதல், 4-வது சுலோகம் வரையில் காரணுகமம் என்றுபுரட்டாகபேர் போடபட்டிருக்கிறது அது வைத்தியநாததீக்ஷிதாபத்ததிநிர்ணயபிரகாணத்தில் அடங்கின சிவராத்திரி நிர்ணயத்தில் முதலாவது சுலோகம் முதல் மூன்முவது சுலோகம் வரையில் ஸ்காந்தபுராணத்தில் இருக்கிறதாய்ச்சொல்லியிருக்கிறது. சில சுலோகங்களில் சிலபதங்களையும் மாற்றியிருக்கிறது, நிகம 2 வது பக்கம் (10) வது வரி சுலோகம் லெக்கம் எ-க்கு. சுப்பிரபேத மென்று ஆகமத்தின் பேர் போட்டிருக்கிறது. அதுவும் (வை). 6-வது சுலோகம் முதல் எ-க்கு, வரையில் ஈசான சம்ஹிதையில் எற்பட்டதாயிருக்கிறது, (நிகம) 2-வது பக்கம் 16-வது வரி (10) வது சுலோகம் இதை யோகஜாகமம் என்று பேரிட்டிருக்கிறது (வை) சுலோகம். 8-க்கு. முதல் (10) வது வரை ஸ்காந்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (நிகம) 2-வது பக்கம் (21) வதுவரி (12) வது சுலோகம். சுவாயபுவம் என்று ஆகமத்தின் பேர் போட்டிருக்கிறது. அது (வை.) ஈசான சம்ஹிகிதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது (வை) 11 க்கு முதல் (12 க்கு) வரையில் இருக்கிறது (நிகம) 3-வது பக்கம் (9) வது வரி முதலாவது வாக்கியம் என்று எழுதியிருக்கிறதானது (வை) முதலாவது வாக்கியத்தைப் பேதப்படுத்தி எழுதியிருக்கிறது. (நிகம) 3-வது பக்கம் (14) வரி சூக்ஷ்மே. சிவராத்திரி விதானும் என்று போட்டிருக்கிறது. (வை) 5-வது சுலோகம் ஈசானசம்ஹிதை, நிகம, 4-வது பக்கம். 11 வது வரி 18 வது சுலோகம் காமிகே என்று

எழுதியிருக்கிறதாவது, ஸ்காந்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (நிகம) மேல் படி பக்கம் 14) வதுவரி (19) வது சுலோகம் சுப்பிரபேதமென்று எழுதப் பட்டிருக்கிறது. அதுஸ்காந்தத்தில் இருக்கிறது. (நிகம) 5 வது பக்கம் (15 வதுவரி 25) வது சுலோகம் காமிகம் என்று சொல்லப்பட்டதானது நாரத சம்ஹிதையில் இருக்கிறது. (வை) சுலோகம் 20க்கு (நிகம) மேல்படி பக்கம் 15-வது, வரி. 26-வது சுலோகம். காமிகம் என்று போட்டிருப்பது. (வை.) 21 க்கு, ஈசான சம்ஹிதை. (நிகம) ஷெ பக்கம் (20) வது வரி, 27) வது சுலோகம் யோகஜம் என்று எழுதியிருக்கிறது. அது (வை) 22 க்கு ஈசான சம்ஹிதை என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. (நிகம்) 6-வது பக்கம் (4) வதுவரி 29) சுலோகம் காரணம் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது, அது (வை) சுலோ கம் (17) இல் வாயு புராணமென்று கண்டிருக்கிறது. (நிகமம்) 8) வது பக் ம் 20) வது வரி யோகஜம் என்று எழுதியிருக்கிறது. அது நிர்ணய சிந்து விலிருக்கிறது. (நிகமம் 16 வது பக்கம் 6) வது வரி வாதுளம் என்று போடப் பட்டிருக்கிறது அது கல்பிதம். (நிகமம்) (16) வது பக்கம் (12) வது வரி சித் தாந்த ரகஸ்யம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது அதுவும் கல்பிதம் (நிக) 17) வது வரி சுப்பிரபேதம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. (வை) (28) வது சுலோகம் ஸ்காந்தம் (நிகமம்) (17) வது பக்கம் (9) வரி 74 (க்கு) லளிதம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒரு சுலோகம் சம்சயக்கிரஸ்த மாக வும் அடுத்த சுலோகமுதல் உள்ள சுலோகங்கள் ஸ்காந்தத்திலுள்ள தாக வை சுலோகம் (30) இல் யிருக்கிறது, (நிகம்) (18) வது பக்கம் (9) வது வரி சுலோ கம் 78 (க்கு) லளிதம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அது வை சுலோகம் 32 க்கு) ஸ்காந்தம் நிர்த்தோஷ சுலோகங்கள் நிகமம் (6) வது பக்கம் (6) வது வரி (30) வது சுலோகம், ஆகமம் காரணம். ஷெ பக்கம் (10) வது வரி 31) வது சுலோகம் வாதுளம், ஷெ பக்கம் (14) வது வரி காரணுகமம் (33) வது சுலோ கம் இந்தச் சுலோகம் முன் வந்தது தான். ஷெ பக்கம் (17) வதுவரி சுவாயம்புவம் (34) வது சுலோகம். ஏ வது (20) வது வரி சிந்தியம் (36) வது சுலோகம் கல்பிதம் (8) வது பக்கம் (1) வது சித்தாந்த சாகரம் (37) சுலோகம் (8) வது பக் கம். (4) வது வரி காரணுகமம் சுலோகம் 38. ஸம்சயம் (9) பக்கம் (4) வது வரி லளிதாகம சுலோகம் 41 கல்பிதம் 9) வது பக்கம் 10) வது வரி சுலோகம் 41 க்கு) (வை) ஸ்காந்தம் சுலோகம் (24) (9) வது பக்கம் (11) வது வரி சுலோகம் 43 வாதுளம் 9 வது பக்கம் (18) வது வரி காமிகம் சுலோகம் 44-வது10-பக்கம் 1-வதுவரி(45)வது சுலோகம்சந்தானம் ஷெ பக்கம் (5)வது வரி சுலோகம்(41)க்கு சுப்ரபேதம் ஷெபக்கம் 9-வது வரி சுலோகம் 42 க்கு காலோத்திரம், ஷெ பக்கம் (11) வது வரி சுலோகம் (43) க்கு விஜயாகமம் ஷெபக்கம் 14 வது வரி சுலோகம் (44) வாதுளம் ஷெ பக்கம் (14) வது வரி சுலோகம் (45) காமிகம் (11) வது பக்கம் (9) வது வரி சுலோகம் (46) சந்தானம் ஷெ பக்கம் (9) வது வரி சுலோகம், (47) காரணம் ஷெ பக்கம் (12) வது வரி சுலோகம் (48) கிரியார்ணவசந்திரிகை கல்பிதம் (12)

வது பக்கம் (2) வது சுலோகம் (49) வாதுளாகமம் சம்சயம் (12) வது பக்கம் 9 வது சுலோகம் (51) கிரியார்ணவசந்திரிகை கல்பிதம் (12) வது பக்கம் 15 வது வரி சுலோகம் (52) கிரியார்விதிரத்னதீபிகை கல்பிதம் (13) வது பக்கம் (1) வது வரி சுலோகம் (54) காரணம் (15) வது பக்கம் (3) வது வரி சுலோகம் (64) காமிகம் ஷை பக்கம் (12) வது வரி சுலோகம் (66) காலோத்தரம் ஷை பக்கம் (17) வது வரி சுலோகம் (67) காலோத்தரம் ஷை பக்கம் (20) வது வரி சுலோகம் (69) வாதுளம் 16 வது பக்கம் முதலாவது வரி (70) சுலோகம் சுப்பிரபேதம் (16) வது பக்கம் (21) வது வரி சுலோகம் 73 சுப்பிரபேதம் (வை) 28 சுலோகம் ஸ்காந்தம் (17) வது பக்கம் (6) வது வரி சுலோகம் 74 லளிதம் (வை) சுலோகம் (30) க்கு ஸ்காந்தம், நிகமம் 15 வது பக்கம் 3 வது வரி சுலோகம் 64 நிசீதத்தில் அமாசம்பந்த மிருந்தாலும் பிராயச் சித்தத்தை முன்னிட்டுச் சிவராத்திரியை அனுஷ்டிக்கலாமென்றிருப்பதானது யாதொரு ஆகமங்களுக்கும் ஸ்மிருதிகளுக்கும் புராணங்களுக்கும் பொருத்தமில்லாமலிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது இந்தக்கிரந்த கர்த்தாவின் அபிப்பிராயம் திரயோதசி சம்பந்தமான சதுர்த்தசியில் ஆகமோக்த்த சிவராத்திரியை அனுஷ்டானம் செய்வதில் கொஞ்சங்கூடத் திருப்தியில்லை என்று இதின் மூலமாய் வெளியாகிறது.

ஆகையால் இப்பொழுது எங்களால் வெளியிடப்பட்டிருககிற வைதிகசைவ மகா சிவராத்திரி நிர்ணய கிரந்தத்தைப் பார்வையிட்டுச் சிவராத்திரி விஷயமான சகலமான சம்சயங்களையும் தூரே தள்ளி விட்டுச் சௌரமானப்படிவருகிற உமா சிவராத்திரி முதலான சிவராத்திரியைச் சதாகாலமும் அனுஷ்டித்துச் சைவசமயாசாரஜாக ரூகர்களாயும் வைதிக சிகாமணிகளாயும் இருக்கிற எல்லா அன்பர்களும் இகபர சௌக்கியங்களை யடையுமாறு சிவ பெருமானது கிருபைக்குப் பாத்திர பூதர்களாவீர்க ளென்று மகிழ்ச்சியுற்று இருக்கிறோம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌮𑍍

𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌶𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌂

தமிழுரை.

𑌅𑌥 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌶𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌮𑌾𑌹

வைதிக சைவ மகாசிவராத்திரி நிர்ணயத்தின் பொருட்டு முதலாவது மாதநிர்ணயத்தைச் சொல்லுகிறார்.

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂

𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾, 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌮𑍀𑌨𑌗𑌾 𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 𑌮𑍀𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾 । 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑌮𑌰𑍍𑌤𑌵𑌸𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌵𑌪𑌕𑌾𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂.

𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑍇𑌤𑌿	கும்பஸ்தா என்ற சுலோகத்தினுல்,
𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀.	கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசி,
𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂	இராத்திரியில்,
𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑌾	மாசிமாத ஸம்பந்த மாத்திரமுடையது,
𑌵𑌾 𑌮𑍀𑌨𑌗𑌾.	மாசி. பங்குனிமாத சம்பந்தமுடையது,
𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑌾.	தை, மாசி, சம்பந்தத்தையுடையது
𑌮𑍀𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾.	பங்குனி மாத ஸம்பந்த மாத்திரமுடையது,
𑌏𑌵𑌂.	இவ்விதமுள்ள,
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌸𑍁	நான்கு பிரிவுகளில்,
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇.	முதல்பிரிவுஇல்லாத விஷயத்தில்
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾.	இரண்டாவது பிரிவு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது,
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿.	இரண்டாவது பிரிவு இருந்த போதிலும்,

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍.
𑌸𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾.

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃.

𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂.
𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍍,
𑌤𑌦𑌾.
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂.
𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃.
𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑌾.
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍,
𑌤𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯.
𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌸 𑌏𑌵.
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚.
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾.
𑌸𑌾.
𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑍇

𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂

𑌘𑌟𑌮𑍀𑌨𑌗𑌾

𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑍇𑌨 .
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚
𑌤𑌦𑌾𑌪𑌿
𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌦𑌿𑌨 𑌏𑌵
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇
𑌮𑍀𑌨𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾
𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑍇

𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂 .
𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌾.

முதல்பிரிவு இருக்குமேயானல்,
அந்த முதல்பிரிவே விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது,
இரண்டாவதுபிரிவு தள்ளத்தக்கதென்று அர்த்தம்,
மாசி ஸங்கிராந்தியானது,
பகலில் வருமாகில்,
அப்பொழுது,
இராத்திரிமுழுவதும்,
கிருஷ்ணபக்ஷசதுர்த்தசி திதியானது
மாசி மாதத்திலிருக்கிறதாக,
ஆகும்,
அதுமுதல்,
மாசி மாதமே,
ஆதலால்,
மிகவும் மேன்மையானது,
அந்தச் சிவராத்திரி,
மேற்சொன்ன சிவராத்திரியில்லாதபக்ஷத்தில்,
இராத்திரியில்,
மாசி, பங்குனி, இரண்டு மாத ஸம்பந்தத்தையுடையதான சிவராத்திரியானது,
மாசி மாதத்தின் கடைசித்தேதிராத்திரியில் பங்குனி மாதப்பிறப்பு,
ஆகும்,
அப்பொழுதும்,
மாசி மாதத்தின் கடைசி தினமே,
அப்படியிருந்போதிலும்,
இராத்திரிபாகத்தில்,
பங்குனி மாஸ ஸம்பந்தத்தால்,
உத்தமமென்று கூறப்படும்,
மேற்சொன்ன இரண்டாவது சிவராத்திரி இல்லாத விஷயத்தில்,
இராத்திரியில்,
தை, மாசி, இரண்டு மாத ஸம்பந்தத்தையுடையதான சிவராத்திரியானது,

𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑍇𑌨	தை மாஸம் கடைசித் தேதிராத்திரியில் மாசி மாதப் பிறப்பு வருமாகில்,
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍	
𑌤𑌦𑌾	அப்பொழுது,
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇	இராத்திரியின் பாகத்தில்,
𑌮𑌾𑌘𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍	தைமாத ஸம்பந்தத்தினுல் அந்தச் சிவராத்திரியானது,
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾	மத்தியம சிவராத்திரி யாகும்,
𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑍇	முன்சொன்ன மூன்ருவது சிவராத்திரி கிடையாத விஷயத்தில்,
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂	ராத்திரி முழுதும்,
𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑍀	பங்குனிமாதத்திலிருக்கிறதான சிவராத்திரியானது,
𑌦𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌤𑍍	பகலில் வரும் பங்குனிமாத ஸங்கிராந்தியினுல்,
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍	ஆகும்,
𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑌾𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯	அந்தத் தினம்முதல்,
[illegible]	பங்குனிமாதந்தானே,
𑌤𑌦𑌾	அப்பொழுது,
𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍	பங்குனிமாத ஸ்ம்பந்த மாத்திரத்தால் அந்தச் சிவராத்திரி,
𑌅𑌧𑌮𑌾	அதமசிவராத்திரி.
[illegible]	தைமாதத்தை யடைந்ததான
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂	இராத்திரி முழுவதும்,
𑌮𑌾𑌘𑌗𑌾	தைமாதத்தையடைந்த
𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃	சிவராத்திரி,
𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌦𑌾	அது பாபத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது,
[illegible]	விதிக்கப்பட்ட காலத்தைச் சேராததால்,
	தள்ளத்தக்கது.
[illegible]	ஏனென்ருல்,
[illegible]	சந்தியா என்பது, முதலான வாக்கியத்தினுல்,
𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂	சந்தியாகாலத்திலே,
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍	சந்தியாவந்தனுதி கர்மத்தைப்போல்
𑌤𑌪𑌸𑌿	மாசிமாதத்தில்,
[illegible]	சிவராத்திரிபூஜ்ஜை.

𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵
𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁, 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁 𑌯
𑌶𑍋𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌰𑌿
𑌷𑍍𑌠𑍇𑌷𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾

𑌭𑍂𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯

𑌤𑌪𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂

𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌤𑌪𑍋𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨

𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂

𑌤𑌪𑍋𑌮𑌾𑌸𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵

𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂

𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍈𑌶𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍂 𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾

𑌮𑌾𑌘𑌮𑌾𑌸𑌃

𑌤𑌪𑌃

𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌮𑌾𑌸𑌃

𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌃

𑌤𑌾𑌵𑍇𑌵

𑌮𑌾𑌘𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌮𑌾𑌸𑍌

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌

𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌘𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌾𑌵𑌪𑌿

𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑍌

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍

𑌆𑌹

𑌭𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾

𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇

𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁

𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌪𑍌𑌷𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍

𑌮𑌕𑌰𑌗𑌂

𑌤𑌪𑌃

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇

𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂

பூதம் என்ற இந்தச் சுருதியினாலே சிவராத்திரி பூதமென்ற பெயரை உடையதாயிருக்கிறது,

பூதம் என்று பெயருடைய சிவராத்திரி விரதத்திற்கு,

தபஸ்என்ற சப்தத்தினாலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது,

அவ்விதமான சிவராத்திரி பூஜையானது,

சொல்லப்படவே,

மாசிமாதத்திலேதானே,

விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது,

தபஸ்என்ற சுருதியினாலே

மாசிமாதமானது,

தபஸ்,

பங்குனி மாதம்,

தபஸ்யம்,

மாசி பங்குனி மாதங்கள்,

மாக பால்குன மாதங்கள் என்று

பிரசித்தங்கள்,

சாந்திரமானத்தில் சொல்லப்பட்ட மாகபால்குன மாதங்களும்,

தபஸ் என்றும் தபஸ்யம் என்றும்,,

பிரசித்தங்கள் என்று சொல்லுகிறதாக இருந்தால்,

சமாதானம் சொல்லுகிறார்.

பத்திரம் என்ற வாக்கியம் முதலியவற்றால்,

விவாகம் முதலான சுபகாரியத்தில்,

சாந்திரமானப்படி மார்கழி மாதத்தில் இருக்கிற தைமாதம் போல்,

தைமாதத்தை யடைந்த,

மாசிமாதமானது,

அந்தச் சிவராத்திரி விரதத்தில்,

தள்ளத்தக்கது.

[illegible]

காரணே.

[illegible]

அதற்கு ப்பிரமாண மாகிய மூலா கமவசனங்கள் எழுதப் படுகின்றன. காரணாகமத்தில், சௌரமானப்படி மாசி மாதத்தில் அதாவது சூரியன் கும்பராசியில் வந்தபிறகு கிருஷ்ண பக்ஷத்தில் திரயோதசியுடன் கூடின சதுர்த்தசியின் மகா நிசியால் சிவராத்திரி பூஜை செய்து மறுதினத்தில் பாரணைச் செய்ய வேண்டு மென்று கருத்து

காமிகே.

[illegible]

காமிகா கமத்திலும் மேற்கூறிய சௌரமானப்படி வருகிற மாசிமாதத்தைத் தானே எடுத்திருக்கிறது.

வீராகமே

[illegible]

வீராகமத்திலும் சௌரமானப்படி மாசி மாதத்தில் கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் வருகிற அஸ்தமான பரியந்தம் வியாப்த்தியுடன் கூடிய திரயோதசியும் அதற்குமேல் சதுர்த்தசியும் இருந்தால் அதுவே சிவநிசி என்று கூறப்படுகிறது.

[illegible]

இந்தப் பிரகாரம்,

ராத்திரி முழுவதும்

சௌரமான மாசி மாத கிருஷ்ண சதுர்த்தசியானது இல்லாமல் இருக்கும் போதும்.

மாசியோடு சேர்ந்த பங்குனி மாத ராத்திரியில்,

வருகிற சதுர்த்தசி,

கிரகிக்கத்தக்கது.

[illegible]

காரணே.

[illegible]

காரணாகமத்தில் மாக பால்குன மத்தியில் வருகிற கிருஷ்ண பக்ஷ சதுர்த்தசி சிவராத்திரி என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பஞ்சசந்தமார்த் மியத்திலும்,

𑌮𑌾𑌘𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯
𑌗𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌭𑍂𑌤𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍍𑌯𑌃
𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃
𑌯𑌥𑌾.
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌃
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇.
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌃.

𑌤𑌥𑌾
𑌮𑌾𑌘𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌯𑍋𑌃
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇.
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌭𑍂𑌤𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀.
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌾.

𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾.
𑌨 𑌤𑍁 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀𑌵𑌤𑍍

𑌏𑌵𑌂
𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑍇𑌨
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌭𑍂𑌤𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍀𑌤𑌾𑌪𑌿
𑌪𑍁𑌨𑌰𑌪𑌿.
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂.

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹,
𑌆𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿.
𑌏𑌵𑌂
𑌆𑌗𑌮𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿.
𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵
𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍.

𑌮𑌾𑌘𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌾

மாசி பங்குனியின் மத்தியத்தை அடைந்த கிருஷ்ண பக்ஷசதுர்த்தசிகள்,

பிரதான அப்பிரதான சிவராத்திரிகள் என்று,

சொல்லப்படுகின்றன.

எவ்விதமெனில்,

கண்களுடைய,

நடுவை யடைந்து,

புருஷனென்றுஇந்த இடத்தில்,

அந்தந்தக் கண்ணின் மத்தியத்தை யடைந்தவன் என்பது போல,

அவ்விதம்,

மாக பால்குன மாதங்களுடைய,

நடுவில்,

கிருஷ்ண சதுர்த்தசியானது,

அந்தந்த மாதத்தின் மத்தியத்தை யடைந்ததாக,

அறியத்தக்கது.

இரண்டு புருவத்தின் நடுவில் காசித் தியானம் செய்ய வேண்டியது போல் ஆகமாட்டாது.

இந்தப் பிரகாரம்,

நான்கு விதத்தினால்,

சிவராத்திரியானது,

தீர்மானிக்கப்பட்ட போதிலும்,

திரும்பவும்,

உத்த மோத்தமத்தைத் தவிர உத்தமம் முதலான சிவராத்திரிகளுடைய,

சுவரூபத்தை,

சரியான ஏதுவுடன்,

வெளிப்படுத்துகிறார்,

இவ்விதம்,

ஆகம புராணங்களினாலும்,

சுருதி வாக்கியங்களினாலும்,

பங்குனி மாதமே,

அப்பிரதானமாக இருப்பதால்,

மாசி பங்குனியுடன் கலந்த ராத்திரியைச் சேர்ந்த,

[illegible]

கிருஷ்ண சதுர்த்தசியானது,

இரண்டாவது பிரிவு

அது இல்லாத விஷயத்தில்,

தை மாசியுடன் கலந்த ராத்திரியைச் சேர்ந்ததான,

இந்தச் சிவராத்திரியானது,

முக்கியமாய் விதிக்கப்பட்ட மாத ஸம்பந்தத் தோடு கூடிய போதிலும்,

விதிக்கப்பட்ட இரண்டுமாத ஸம்பந்தத்தை யுடைய அதாவது,

முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பிரதானுப்பிரதான இரண்டு மாதங்களின் சம்பந்தமுடைய சதுர்த்தசியைப் பார்க்கிலும்,

கீழான மத்தியம சிவராத்திரி,

மாசி பங்குனிகளுடைய மத்தியத்தால் என்று சொல்லப்பட்டதில் கேவல, பங்குனி மாதத்தை யடைந்த சதுர்த்தசியோ வென்றால்,

எவ்விதத்திலும்,

முக்கியமாகிய மாசிமாத ஸம்பந்தம் இல்லாததி னாலேயும்,

கேவலம் அப்பிரதானமான பங்குனி மாதத்தை யடைந்து இருப்பதினாலேயும்,

அதம சிவராத்திரி.

கேவல தைமாதத்தை யடைந்த சதுர்த்தசி திதியானது,

விதிக்கப்படாம லிருப்பதினாலே

பாபத்தைச் கொடுக்கிறதாய்க் கொண்டு,

தள்ளத் தக்கது.

சந்திர கிரகணத்தைத் தவிர,

இதரமான ராத்திரியில்,

பிதிர் தர்ப்பணம் எப்படியோ அப்படியேயாம்.

𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇 — 𑌮𑌕𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌸
𑌵𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌮𑌾𑌘𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚
𑌰𑍇𑌤𑍍। 𑌮𑌾𑌘𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇
𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍॥

காமிகாகமத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது சூரியன் மகரராசியில் இருக்கும் பொழுது மாகஸ்நானம் செய்யவேண்டும். மாகஸ்நான விரதத்தினுடைய முடிவில் சிவராத்திரி விரதத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டும்,

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾
𑌘𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌕𑌰𑍋𑌪𑌰𑌿 । 𑌪𑍁𑌨
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌘𑌸𑍍𑌨𑌾
𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿
𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍।

மேலே சொன்ன பிரகாரம் விதிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அதில் ஒரு விசேஷவிதி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வித மெனில் தை மாதமானது. அமாவாஸ்யாந்தமான சாந்திரமானப்படி மாகமாத முடிவோடு கூடுமாகில் மறுபடியும் முப்பது நாள் மாகஸ்நான விரதத்தை அநுஷ்டிக்க வேண்டும் அதின் முடிவில் கிருஷ்ண சதுர்த்தசியில் சிவராத்திரி விரதத்தை அநுட்டிக்க வேண்டும்,

𑌇𑌤𑌿

𑌧𑌨𑌸𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌗𑌤 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵

இந்தப் பிரகாரம் மார்கழி மாதத்தை யடைந்த புஷ்ய மாதத்திற்குப் போல்,

𑌮𑌕𑌰𑌗𑌤𑌮𑌾𑌘𑌸𑍍𑌯

தை மாதத்தை யடைந்த மாகத்திற்கு,

𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍

நிஷேதம் சொல்லி யிருப்பதால்.

𑌮𑌕𑌰𑌗𑌤𑌮𑌾𑌘𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀

தை மாதத்தை யடைந்த மாகமாத கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசியானது,

𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾

தள்ளத் தகுந்ததாக இருக்கிறது.

𑌕𑍁𑌂𑌭𑌗𑌤𑌮𑌾𑌘𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦
𑌶𑍍𑌯𑍇𑌵

மாசிமாதத்தை யடைந்த மாக கிருஷ்ண சதுர்த்தசிதானே,

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾

கிரகிக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது.

𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿

காரணாகமத்திலும்,

𑌕𑍁𑌂𑌭𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌗𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌨𑍌 𑌯𑌾
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 । 𑌸𑍈
𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌘𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿
𑌶𑍀𑌤𑌿॥

சூரியன் கும்பராசியை அடைந்த காலமே மாகமென்றபெயரை அடைகிறது. மேற்படி மாகமாத கிருஷ்ண சதுர்த்தசி மகாநிசியில் சிவராத்திரி பூஜை செய்ய வேண்டும்,

𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑍇

𑌯𑌦𑌾 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌗𑌤𑌸𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌮𑌾𑌸𑍋 𑌮𑌾𑌘𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑌿 ॥

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌗𑌮𑍇.

𑌸𑍌𑌰𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑌾𑌵𑌨𑍇 । 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌨𑌿𑌶𑌾𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍌𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

𑌸𑍌𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌹𑌿 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 । 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌸𑍌𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

புரோத்கீதாகமத்தில்,

எப்பொழுது சூரியன் கும்பராசியை அடைகிறானோ அந்த மாஸம் மாகம் என்ற பெயரை உடையதாகயிருக்கிறது. அந்த மாஸத்தில் கிருஷ்ணசதுர்தசியில் சிவனைப் பூஜிக்கவேண்டுமென்னும்,

சித்தாகமத்தில்,

சௌரம் சாந்திரம் நாக்ஷத்திரம், ஸாவநம் என்று மாதங்கள் நாலுவிதங்களாகயிருக்கின்றன. அவைகளில் நாக்ஷத்திர ஸாவந மானங்களைத் தள்ளி சிவராத்திரியில் சௌரமானத்தினாலேயே பரார்த்த சிவலிங்கார்ச்சனையைச் செய்யவேண்டும். கிருகத்தில் ஆத்மார்த்தலிங்க பூஜையை சாந்திரமான ப்படி வருகிற சிவராத்திரியில்ச் செய்யவேண்டும். ஆத்மார்த்தலிங்க பூஜை கட்டாயமாய் சாந்திரமானப்படி செய்யவேண்டுமென்பதில்லை. ஆத்மார்த்த பரார்த்தங்கள் இரண்டையும் சௌரமானப்படியே செய்யலாம் ஏனென்றால்,

சௌரமானபக்ஷம் மிகவும் சிரேஷ்டமென்றும். சாந்திரமான பக்ஷம் சிலாக்கியமில்லையென்றும். சாந்திர மானம். அஸ்திரமென்றும் சௌரமானம் ஸ்திரமென்றும் சொன்ன காரணத்தால் சௌரமானமே ஆத்மார்த்த பரார்த்தங்களுக்கு சிலாக்கியமாயிருக்கிறது,

𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌸𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃

என்றுமாத நிர்ணயம் முடிந்தது.

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 2

𑌅𑌥 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌮𑌾𑌹

பிற்பாடு சிவசதுர்த்தசிதிதி நிர்ணயத்தைச் சொல்லுகிறார் ஸோமை முதலாக சொல்லப்பட்ட சுலோகத்திற்கு உரை,

𑌸𑍋𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾

𑌮𑍂𑌲𑌂

𑌸𑍋𑌰𑍍𑌸𑍌𑌰𑍌 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑌵𑌿𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍌

𑌹𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸
𑌰𑍇𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯
𑌮𑌾𑌹𑌨𑌿𑌶𑌂। 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯
𑌮𑍋𑌷𑌸𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌦𑌶𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌦𑌯𑌂𑌤𑌾
𑌸𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨 𑌪𑍂𑌪𑌾𑌵𑍇𑌪𑍍𑌯𑌾
𑌤𑌰𑌾𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂

𑌸𑍋𑌮𑍇𑌤𑌿

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 — உத்தரமகாராத்திரியில்,

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂

𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 — மகாநிசை யென்பது அஸ்தமித்து ராத்திரி நாழிகை ஏழரைக்கு மேல் இருபத்திரெண்டரை வரையில் ஏற்பட்ட நாழிகை பதினைந்து,

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 — இவ்விதம் பாராசரஸ்மிருதிவாக்கியத்தினால்,

𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 — ராத்திரியில்,

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 — இரண்டாவது. மூன்றாவது யாமம்,

𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌶𑌾 — மகாநிசி,

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌯𑌾𑌮𑍇 — உத்தரமகாராத்திரியில் அதாவது மூன்றாவது யாமத்தில்,

𑌸𑍋𑌮𑌾 𑌉𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍋𑌮𑌾 — ஸோமை யென்பது திரயோதசியுடன் கூடிய,

𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 — பூதை யென்ற சதுர்த்தசி,

𑌉𑌮𑌾𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 — உமா சிவராத்திரி என்று பெயர்,

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇 — விஜயாகமத்தில் கூறுகிறதாவது.

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂

𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍀 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑍋𑌮𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । — மகாநிசியை மூன்றாகப்பிரித்து இரண்டாவது அம்சம். கடைசி வரையில் திரயோதசியும், மேல் மூன்றாவது அம்சத்தில் சதுர்த்தசியும் சேர்ந்தால் இதற்கு உமாசிவராத்திரி எனப்படும்.

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌯𑌾𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯

ராத்திரி ஏழரை நாழிகைக்கு மேல் இருபத்து இரண்டரை நாழிகை பரியந்தமான காலத்தில் மத்தியமயாமத்துவயத்தின்,

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌃

மூன்றில் ஒருபாகம்,

𑌪𑌂𑌚𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌃

ஐந்து நாழிகைகள்,

𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑌶𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌃

அதில் இரண்டு பாகம் பத்து நாழிகை.

𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑌯𑌾𑌮𑌃

ஒருயாமம் வரையில் பிரதோஷகாலம்,

𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯

மொத்தம் சேர்ந்து,

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌨𑌾𑌡𑍀 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍀

பதினேழரை நாழிகை வரையில் திரயோதசிதிதியும்,

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 𑌚𑍇𑌤𑍍

பிற்பாடு, சதுர்த்தசியிருந்தால் அதற்கு,

𑌉𑌮𑌾𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃

உமாசிவராத்திரி எனப்படும்,

𑌮𑌤𑌂

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃

சுயம்பு வாகமத்தில் பராசரஸ்மிருதியிற் சொன்னதைக்காட்டிலும் மகாநிசையின் விசேஷம் சொல்லப்படுகிறது,

𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌨𑌾𑌡𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶 𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌾। 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿

ராத்திரி பதினைந்து நாழிகைக்கு மேல் பதினேழரை நாழிகை வரையில் மகாநிசை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அதாவது ராத்திரி பதினைந்துக்குமேல் பதினேழரை பரியந்தமென்று அர்த்தம்,

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑍇 [illegible] 𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍀

ஶிவரஹஸ்யே
உக்தம்

ஸஹிதாம் காரயேத்தாம் நிஶார்த்தஸமயே வ்யாப்தாமிதி பஞ்சதஶகடிகாநந்தரம் காரயேத்தா த்ரயோதஶீஸஹிதா ப்ரோக்தா

சிவரஹஸ்யத்தில் பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்தசியானது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது,

அத்ர நிஶார்த்தமிதி
உத்தரார்த்தம் அர்த்தால்லப்யம்

இந்த இடத்தில் நிசார்த்தமென்பது இராத்திரியிற் பாதி என்பது, கருத்தினால் கிடைக்கிறது.

பூர்வார்த்தஞ்சேத்

ராத்திரியின் பூர்வ பாகம் என்று சொல்லுவமேயானல்,

தத்ர

அந்த ராத்திரியில்,

த்ரயோதஶ்யாஸ்ஸஹிதாயா:

திரயோதசியுடன் கூடினசதுர்த்தசிக்கு,

சதுர்தஶ்யா நிஶாவ்யாப்தி:

பூருவம் நிசியின் வியாப்தியானது

அஸ்த்யேவ

இருக்கிறது தானே,

ததா

அப்படியே,

ஸஹிதாம் காரயேத்தாம் நிஶாஸமயே வ்யாப்தாமித்யேவ வக்தவ்யம் அர்த்தபதம் ந வக்தவ்யம்

திரயோதசியுடன் கூடின சதுர்த்தசி நிசா சமயத்தில் வியாப்தியுடன் கூடியிருக்கிறது, என்று மாத்திரம் சொன்னல்போதும். அர்த்தபதம் வேண்டியதில்லை,

தஸ்மாத்

ஆகையினலே,

நிஶார்த்தம் உத்தரார்த்தமேவ

நிசார்த்த மென்பதுராத்திரியின்பிற்பாதித்தான்,

அத்ர

இந்த இடத்தில்,

பாகவிபாகோ ந க்ருத:

முன் சொன்னபடி மகாநிசையை மூன்றுபாகம் செய்யவேண்டுமென்பது சொல்லப்படவில்லை.

ஏவம்

இவ்விதம்,

ஶிவரஹஸ்யாகமவாக்யை:	சிவரக்ஸ்யம் ஆகமம் இவைகளின் வ்சனங்களிஞலே,
ராத்ரௌ	ராத்திரியில்,
யாமத்³வயாதூ³ர்த்⁴வம்	இரண்டு யாமத்திற்குப் பிற்பாடு,
யேநகேந சாம்ஶேந	ஏதோ ஒருவித அம்சத்திஞல்,
த்ரயோத³ஶீஸஹித சதுர்த³ஶீ	திரயோதசியுடன் கூடினசதுர்த்தசி யானது,
உமாஶிவராத்ரி:	உமாசிவராத்திரி எனப்படும்,
ப்ராக் கோ⁴ராத்ரௌ பூர்வகோ⁴ராநிஶாயாம் ப்ராகி³தி காகாக்ஷிந்யாயேந ப்ராக் கோ⁴ரே த த்பூர்வம் ஸந்த்⁴யாத்³வயாதூ³ர்த்⁴வம் ப்ரதோ³ஷயாமே,	மகாநிசையின் பூர்வபாகத்திலும், பிருக் என்ற பதமான்து, மகாராத் திரௌ என்றபதத்திற்கும் பிறகரே என்றபதத்திற்கும் மத்தியிலிருப்பதால் காகாக்ஷி நியாயத்தால் பூர்வமகாராத் திரியில் என்றும் ராத்திரி முதலாவது யாமத்திலென்றும் இரண்டையும் சம் மந்தித்திருக்கிறது.காகாக்ஷி நியாயத்தி ஞலே முன்யாமத்திலும் அந்த மகா நிசையின் பூர்வபாகத்திலும், அதாவது சூரியாஸ்தமனத்திற்கு பிற்பாடு முக்கி யமும் கௌணமுமான பிரதோஷ யா மத்திலும், அல்லது,
அஹ்நிவாவா	பகலிலாவது,
யோகா³:	திரயோதசியோடு கூடின,
ஹிதா:	சதுர்த்தசிகள்,
க்ரமாத்	முறையிஞல்,
உத்தமதமாத்³யா:	உத்தமதம மென்றும் ஆத்யசப்தத் தால் உத்தமதர உத்தமங்கள் கிரிகிக்கப் பட்டவைகள். அதாவது உத்தமத்தில் மூன்று பிரிவுகள்,
உத்தமாதீ³நாம் லக்ஷணம் புந ரவிவிஶிஷ்யோச்யதே	உத்தமதமம் முதலான மூன்று பிரிவுகளுடைய சுவரூபத்தை மறுபடி யும் விசேஷித்துச் சொல்லுகிருர்,
தத்பூர்வகோ⁴ராநிஶாயாம்	அந்த பூர்வமகா நிசையில் அதாவது மகாநிசையின் முற்பாதியான ராத்திரி இரண்டாவது யாமத்தில்,

திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்த சியானது,

உத்தமதமம்,

உத்திரமகா நிசயைக் காட்டிலும் பூர்வமகா நிசிக்கு அப்பிரதானமகா நிசாசுவரூபமும் முன்பிரதோஷ நிர்ணயத்தில் சொல்லப்பட்ட கௌண தரப்பிரதோஷ சுவரூபமும் இருக்கிறது.

ஆகையினாலே பூர்வ மகாநிசையில் திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்த சியானது, முன்சொன்ன உத்தமோத்தம உமா சிவராத்திரியைக்காட்டிலும் சிரேஷ்டமில்லாததாய் உத்தமதமையான உமாசிவராத்திரி என்று அறியத்தக்கது.

அந்தப் பூர்வ மகா நிசைக்கு முன் பிரதோஷயாமத்தில் அதாவது ராத்திரி முதலாவது யாமத்தில் சம்மந்தமுடையதாய் முன்சொன்ன உத்தமதமையைக் காட்டிலும் குறைவானது உத்தமதர என்ற சிவராத்திரி.

அந்த அஸ்தமனத்திற்கு முன்,

பகலில் வருகிற சிவராத்திரி,

உத்தமை,

காரணாகமத்தில்,

எந்த தினத்தில் அர்த்த ராத்திரிக்குக் கீழே யிருக்கிற திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்தசியானது சிவராத்திரி என்று ஆகும். அந்த ராத்திரியில் சிவனை அர்ச்சிக்க வேண்டும் இது உத்தமதம சிவராத்திரி. சூர்யாஸ்தமனமாகி நாலு நாழிகைக்குமேல் எந்த திரயோதசியானது சதுர்த்தசியுடன் கூடியிருக்கிறதோ அதில் சிவராத்திரி விருதத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். இது உத்தமதம சிவராத்திரி.

இந்த வாக்கியமே பஞ்ச நதமாகாத்மியத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

मूलं.

कारणे

त्रयोदशी दिवाभागे रात्रौ चैव चतुर्दशी। उत्तमा शिवरात्रिस्स्यात्तस्यां तत्र शिवमर्चयेत्॥

त्रयोदशीसमायुक्ता चतुर्दशी प्रशस्यते।

इति विजयागमवाक्यात्.

सर्वासामुत्तमत्वं.

तत्र

कालविशेषैः

तारतम्यं च.

मूलं.

ललिते.

त्रयोदशी शिवामूर्तिः शिवदेहं चतुर्दशी। तयोस्समागमः पुण्यः शिवयोगस्स उच्यते इति॥

अहर्निशं समाप्ता शुद्धा समाप्ता.

मध्यमा.

मूलं.

सूक्ष्मे.

उदयादुदयं यावत् षष्टि होरात्रं चतुर्दशी। मध्यमा तत्र विधानज्ञः पूजयेच्च वृषध्वजम् इति॥

காரணுகமத்தில்,

பகல்பூருவம் திரயோதசியும் ராத்திரியில் சதுர்த்தசியும் இருந்தால் உத்தம சிவராத்திரியாகும். அந்தச் சிவராத்திரியில் சிவனை அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசியே பெருமையுடன் கூடியிருக்கிறது.

என்ற விஜயாகம வாக்கியத்தால்,

மேலே சொன்ன சிவராத்திரிகளுக்கு மேன்மையும்.

அவ்விஷயத்தில்.

காலபேதங்களினுலே.

ஏற்ற வித்தியாஸமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

லளிதாகமத்தில் திரயோதசியானது அம்பிகை வடிவமாகவும் சதுர்த்தசியானது சிவசுவரூபமாகவும் இருக்கிறது. அந்த திரயோதசி சதுர்த்தசிகளுடைய சேர்க்கையானது, புண்ணியமான சிவயோகமென்று, சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ராத்திரியும் பகலும் திரயோதசி சம்மந்த மன்னியிலிருக்கிற சுத்தமென்றும் சதுர்த்தசியானது,

மத்தியம சிவராத்திரி எனப்படும்.

சூக்ஷ்மாகமத்தில்,

முதல்நாள் சூரியோதயம் முதல் மருநாள் சூரியோதயம்வரையில் அறுபது நாழிகையும் சதுர்த்தசி இருக்குமாகில் மத்தியமை சிவராத்திரி எனப்படும் இதிலும் சிவராத்திரி பூஜை செய்யலாம்.

ஸூக்ஷ்மாகமேऽபி யஸ்யாம் ஶிவ ராத்ரிஸ்ஸ்யாத் ஸஹோராத்ரம் பக்ஷ்யதீதி|

வ்யாப்ய உஷ பஶ்சிமயாமே.

வேலா

த்ரயோதஶீஸம்யுக்தா.

மத்யமமத்யமா.

இதரம்.

ஸூக்ஷ்மாகமே.

த்ரயோதஶீ ச ஸம்பூர்ணா யாமாந்த்ரம் சதுர்தஶீ| யா ராத்ரி ஶிவராத்ரிஸ்ஸ்யாத் தத்ராத்ரௌ ஶிவமர்ச்சயேத்||இதி

விஜயே

ராத்ர்யாஷ்டம பாகஸ்ய த்ரயோதஶ்யாம் சதுர்தஶீ| ஸ்ப்ருஷ்டா யஸ்யாம் ஸா ஶ்ரேஷ்டா ஶிவராத்ரி வர்ணனேதி||

வாதுலே.

ஸம்பூர்ணா த்ரயோதஶீ ஸத்ஸு கடிகைகா சதுர்தஶீ| ஸா ராத்ரி ஶிவராத்ரிஸ்ஸ்யாத் தத்ராத்ரௌ ஶிவமர்ச்சயேத்||

காமிகே

ஸம்பூர்ணா த்ரயோதஶீ ராத்ரௌ கலாமாத்ரம் சதுர்தஶீ| ஸா ராத்ரி ஶிவராத்ரிஸ்ஸ்யாத் பூஜாயாமுத்தமோத்தமா||

ஸூக்ஷ்மாகமத்தில் மேற்கூறியபடியே,

உஷக்காலமாகிய ராத்திரியின்கடைசியாமத்தில்,

திரயோதசியோடுகூடிய,

சதுர்த்தசியானது.

மத்தியம மத்தியம சிவராத்திரி என்று சொல்லப்படும்.

வேறு சில ஆகமங்களில்

திரயோதசி சூரியோதயம் முதல் அந்த ராத்திரி மூன்றுவது யாமம் முடிகிறபரியந்தமும் அதற்கு மேல் ஒரு யாமம் மட்டும் சதுர்த்தசியும் எந்த ராத்திரியில் வருகிறதோ அந்த ராத்திரி சிவராத்திரி எனப்படும் அந்த ராத்திரியிலேயே சிவனை அர்ச்சிக்கவேண்டும்.

விஜயாகமத்தில்

ராத்திரியில் எட்டாவது பாகத்தில் இருக்கிற திரயோதசியில் சதுர்த்தசி எந்த ராத்திரியில் கூடுகிறதோ அந்த ராத்திரியானது மேன்மையான சிவ ராத்திரி என்று சொல்லப்படும்.

வாதுளாகமத்தில்

ஏகுமாரா சூரியோதயம் முதல் ராத்திரி இருபத்தொன்பது நாழிகைப்பரியந்தம் திரயோதசியும் அப்பால் ஒரு நாழிகை சதுர்த்தசியும் எந்த தினத்தில் ஏற்படுகிறதோ அந்த ராத்திரிதான் சிவராத்திரி ஆகும். அந்த தினத்திலேயே சிவனை அர்ச்சிக்கவேண்டும்.

காமிகாகமத்தில்

சூரியோதயம் முதல் ராத்திரி பூரா வும் திரயோதசியும். ஒருகலையளவு சதுர்த்தசியிருந்தால் அந்த ராத்திரி சிவராத்திரி எனப்படும். அந்த சிவ ராத்திரியானது பூஜையில் உத்தமோத் தமை

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑌰𑌾𑌯𑌤𑌾.

உத்தமோத்தமை என்ற ஸ்துதியானது ஆதரவாகச் சொன்னதாக தாற்பரியமே யொழிய வேறில்லை.

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌯𑌾𑌮𑍇

கடைசி யாமத்தில்

𑌯𑍋𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌃

திரயோதசியோடு கூடினசதுர்த்தசிக்கு

𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌶𑌾𑌸𑌂𑌬𑌂𑌧𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍.

மகாநிசையினுடைய சம்பந்தமில்லாதத்தினால்

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍈𑌵.

மத்தியமமத்தியமை என்றே கூறப்படுகிறது.

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌉𑌦𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾.

சூரியோதயத்திற்குப்பிற்பாடு திரயோதசியும் ராத்திரி கடைசி யாமத்தில் அமாவாசையும் இவைகளோடும் கூடின சதுர்த்தசி அதமசிவராத்திரியாகும்.

𑌤𑌥𑌾𑌚

𑌲𑌲𑌿𑌤𑍇.

லளிதாகமத்தில்

𑌉𑌦𑌯𑍇 𑌚 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌯𑌾𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌧𑌮𑌾 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

சூரியோதயகாலத்தில் திரயோதசியுடனும் பிற்பாடு சதுர்த்தசியும் ராத்திரி கடைசி யாமத்தில் அமையும் சேர்ந்தால் அதமசிவராத்திரி என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌗𑌮𑍇𑌽𑌪𑌿.

இதரமான ஆகமத்திலேயும்

𑌸𑌾𑌪𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾 । 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀𑌤𑌿 ॥

உத்தம மத்தியம அதமமென சிவராத்திரி மூன்று விதமென்றும் அகோராத்திரம் சதுர்த்தசி வியாப்த்தியிலிருந்தால் மத்தியமை என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அகோராத்திரம் என்பது இரவும் பகலும்.

𑌶𑌿𑌵𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇.

சிவரகஸ்யம் பதினோராவது அத்தியாயத்தில்

𑌤𑌥𑌾𑌚

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍀𑌕𑌲𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇

ஆதியில் திரயோதசி ஒருகலையளவும் மத்தியில் சதுர்த்தசியும் முடிவு அமையும் சேர்ந்த திருஸ்ப்பிரிசிஎன்ற

தைவவஶாந்நிவாஸீ த்ரிஸ்ப்ருஶாம்
ஶிவமர்சயேத்.

மூன்று திதிசம்பந்தத்தில் வருகிறசிவ ராத்திரியில் சிவனை அர்ச்சிக்கவேண்டும்.

இதி

ஶாந்த்யா.

அமாயோக ஜநிததோஷ நிவ்ருத்த்யர்த்தம்.

அமா சம்பந்தத்தாலுண்டான தோஷநிவர்த்திக்காக

ஶாந்திம் க்ருத்வா

பிராயச்சித்தம் செய்து

ஶிவராத்ரி:

உபாஸ்யா.

அதமசிவராத்திரியானது உபாசிக்கத்தக்கது

ஸுப்ரபேதே

உக்தம்

சுப்பிரபேத ஆகமத்தில்

த்ரயோதஶ்யாமாவாஸ்யா ஸஹிதா யா சதுர்த்தஶீ। தஸ்யாம் ப்ரபூஜனம் ஶம்போ: ஸர்வஸம்யோக மங்களா ஸர்வதா॥ தத்தோஷஶமநார்த்தாய ஹோமோऽஸ்த்ரேண ஶதம் ஹுநேத்॥

சதுர்த்தசியானது திரயோதசியோடும் அமாவாஸ்யையோடும் கூடினதாயிருக்கிறதோ அந்த சதுர்த்தசியிலே சமபுவை பூஜிக்கவேண்டும் அமாவாஸ்யை சம்மந்தத்தால் பயத்தைக்கொடுக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. அந்ததோஷ நிவர்த்திக்காக அகோராஸ்திரத்தால் நூறு ஆகுதி ஓமம் செய்யவேண்டும்,

அமாயுதா

அமாத்ரயோதயுதா

சதுர்த்தஶீ

பாபதா

திரயோதசி சம்மந்த மன்னியில் கேவலம் அமாவாஸ்யையுடன் கூடின சதுர்த்தசியானது பாபத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதா யிருக்கிறது.

வாதுலே

உக்தம்.

வாதுளாகமத்தில்.

அமாயோக சதுர்த்தஶ்யாம்
நார்ச்சயேச்சிவமவ்யயம்| ப்ரமா
தாத் க்ருதே ஸதி கர்மவிநாஶ
ஹேதுர்பவிஷ்யதி||

அமாசம்மந்தத்தோடு கூடிய சதுர்த்தசியில், சிவார்ச்சனை செய்யக்கூடாது. கவனியாமல் செய்தால் கர்மநாசத்திற்கு ஏதுவாகும்.

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇

𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌭𑌯𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌚𑌲𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍀𑌸𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃

𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍇.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 𑌰𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌕𑌮𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣 । 𑌕𑌲𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍀 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑍇 𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌹𑌾𑌨𑌿𑌂𑌕𑌰𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌉𑌷𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 । 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀𑌂 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌰𑍌𑌰𑌵𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑍋𑌗𑌜𑍇

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌹𑍀𑌨𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌤𑍍 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍁𑌤𑌾 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑌂 𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀𑌂 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌰𑍌𑌰𑌵𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

காமிகாகமத்தில்,

திரயோதசியோடு கூடிய சதுர்த்தசியைத்தள்ளி அமாவாஸ்யையோடு கூடிய சதுர்த்தசியை பூஜாவிஷயத்தில் உபயோகப் படுத்துவார்களாகில் அந்த ராத்திரியானது ஜனங்களுக்கு பயத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாகவும், ராஜனுக்கு ஸ்தான சலனத்தை உண்டுபண்ணக் கூடியதாயு மிருக்கிறது.

இந்த சுலோகமானது முன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனுல் இதற்கு அர்த்தம் எழுதவில்லை.

சந்தானுகமத்தில்,

ஹேகமலேக்ஷண, ராத்திரி சதுர்த்தசி பூர்ணமாகவும் அமாவாஸ்யை கலையளவும் இருக்கிற சிவராத்திரியானது கர்மத்தை நாசம் செய்யும்.

மகாநிசையிலிருக்கிற திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்தசியானது உத்தம சிவராத்திரி. அமையோடு கூடின சதுர்த்தசி சிவராத்திரிக்கு யோக்கியமுள்ளதல்ல. அதில் சிவனை பூஜித்தால் பிராணஹானியைச்செய்யும். ராத்திரி நாலாவது யாமத்தில் வருகிற சதுர்த்தசியானது மத்தியம மத்தியம் சிவராத்திரி பூஜைக்கு யோக்கியமானது. சிவஸாயுஜ்யத்தைக்கொடுக்கத் தக்கது. அதை விட்டு அமையோடு கூடினசதுர்த்தசியில் பூஜித்தால் ரௌரவ நரகத்தை அடைகிருன்.

யோகஜாகமத்தில்,

அமாவாஸ்யையோடு கூடின சதுர்த்தசியானது பிரேதத்திற்குச் சமானம் சதுர்த்தசி சம்பூர்ணமாயும் சுவல்ப அமாவாஸ்யையோடு கூடினதாயும் இருக்கிறதோ அந்த ராத்திரியில் நித்திரை விழித்தால் பிரம்மஹத்திக்கு சமம்.

ஶிவரஹஸ்யே'ப்யேவம் ஸப்த விதஶிவராத்ரய: பூஜ்யா: உமாயுக்தாஸ்த்வபூஜ்யாஸ்ஸமுதாஹ்ருதா:

சிவரகஸ்யத்திலும் இவ்விதம் எழு விதசிவராத்திரிகள்பூஜிக்கத்தகுந்தவைகள் என்றும் அமையோடு சேர்ந்த சிவ ராத்திரிகள் பூஜிக்கத் தக்கவைகளில்லை யென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உக்தம் ஹி த்ருதீயாம்ஶே· ஸ்திதாம் காமயுதாம் நிஶா யுக்மயே வ்யாப்தாம் வ்ரதீ ந த்யஜேத் ஶாஸ்த்ராஜ்ஞாவிதாத்ர ஸீ யஸ்மின் நஹா பர்வம் ச ரு த்ர்யம்பகஸ்ய மாஸ்ர்பக்ஷாண ஸம்ப்ரீ தா பவதி தேஷு ஸாஹ்யாவசா தேக்ஷ்யா ஸஹ்ம்ஸோமஸஹ்ய தஸ்ய ப்ரும் தித்யாஹ ஶ்ரீவா ராயகா: || இதி ரஹஸ்யாம்ஶ:

சிவ ரகஸ்யம் மூன்ருவது அம்சத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வ்ரதீ.

சிவராத்திரி விருதானுஷ்டானம் செய்கிறவன்.

நிஶாயுக்மயே.

நிஶோத்தராயுக்மயே நிஶாயா: உத்தராயுக்மயே.

நிசையின் பிற்பாதியில்,

காமயுதாம் த்ரயோதஶ்யா யுதாம்.

திரயோதசியோடுகூடினதாயும் அதிலே,

வ்யாப்தாம்.

வியாப்த்தியை உடையதாயும்,

ஸ்திதாம்
சதுர்தஶீம்
ந த்யஜேத்

இருக்கிற சதுர்த்தசியை தள்ளக் கூடாது.

அனேந உமா ஶிவராத்ரிருக்தா.

இதனலே உத்தமோத்தமையான, உமாசிவராத்திரியானது. சொல்லப் பட்டதாக யிருக்கிறது.

தாம்.

அந்த,

நிஶோத்தராயுக்மயே வ்யாப்தாம்

நிசையின் பிற்பாதியில் சம்பந்த முடையதாயும்.

𑌸𑌾𑌰𑌂

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂𑌚 𑌨𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿

உத்திரமகா நிசையின் சம்மந்த மன்னியில் இருக்கிறதாயும் பூர்வ மகா நிசையிலும், பிரதோஷ யாமத்திலும் பகலிலும் திரயோதசியோடு கூடின தாய் இருக்கிற சதுர்த்தசியை தள்ளக் கூடாது.

𑌇𑌤𑌿

இவ்விதம்,

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌅𑌧𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌅𑌧𑌮𑌾𑌧𑌮𑌾𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃.

உத்தமோத்தம உத்தமதம உத்தமதா உத்தம என்ற, சிவராத்திரிகள் சொல்லப்பட்டன.

𑌸𑌾𑌹𑌚𑌤𑌾,

அந்த சதுர்த்தசியானது,

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑌿𑌨𑍇.

முதல் நாளில்,

𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇.

முன் சொன்ன நாலுவித சிவராத் திரிகளுக்குள் ஒருவித சிவராத்திரி இல் லாத விஷயத்தில்,

𑌪𑌰𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌰𑌪𑌿.

மறுநாளில்,

𑌸𑌾𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿.

அந்த சதுர்த்தசியானது, அமாவாஸ்யையோடு கூடினதாக இருக்குமேயாகில்,

𑌤𑌦𑌾

அப்பொழுது,

𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾

𑌅𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌪𑌰𑌦𑌿𑌨𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾

அமாவாஸ்யைச் சம்பந்தத்தை யுடையதான மறுதினத்தைக் காட்டிலும்,

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑌿𑌨𑌂

முதல் நாள்

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍀𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾.

திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்தசி இருக்குமேயாகில்,

𑌯𑍋𑌗𑌃

த்ரயோதஶீஸஹித: ஸ த: தச்சோபோஷ்யேத்.

அதே பிரஸித்தமான சிவராத்திரி என்று, சிவனை, உபாஸிக்கிற ரிஷிகள் சொல்லுகிறார்கள்,

தாம் ப்ரஶம்ஸந்தி ஶிவாராதகா:

ஸூரய:

இதி.

என்று தாத்ப்பரியம்,

ருஷிக்ரஹணம் ஆவஶ்யகத்வார்த்தம்.

ரிஷிகள், என்று சொன்னது, அவசியம், அனுஷ்டானம் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக,

ருஷிஶப்த: ஶிவரஹஸ்யஸ்த ஶிவராத்ரி ப்ரகரணே வர்த்ததே அஸ்மிந் ஶ்லோகே நாஸ்தீதி ந ப்ரமிதவ்யம்.

ரிஷி என்ற வார்த்தையானது, சிவ ரகஸ்யத்திலிருக்கிற சிவராத்திரி பிரகரணத்திலிருக்கிறது. இந்த சுலோகத்தில் காணவில்லை என்று பிரமிக்கக் கூடாது.

அத்ர

இதில்,

பரதிநம்

மறுநாளில்,

அமாதூஷிதம் சேத்

அமாவாஸ்யையினுல் தூஷிக்கப் பட்டதேயானுல்,

ததா

அப்பொழுது,

ஸோபவேத

பூர்வதிநமிதி

மத்யமமத்யமோத்தமா.

திரயோதசியோடு கூடின சுவல்ப்ப சதுர்த்தசியை யுடைய முன் தினமானது மத்தியம, மத்தியம, சிவராத்திரி என்று சொல்லப்பட்டது.

தாத்ருஶீ யதி நஸ்யாதிதி வாக்யஸ்த தாத்ருஶீஶப்தேந ப்ரதிபாத்ய ஶிவராத்ரிலக்ஷணம் உக்த்வா அவஶிஷ்ட ஶிவராத்ரித்ரயஸ்ய லக்ஷணம் தேநைவ தாத்ருஶீஶப்தேநாஹ.

மஹாநிஶாவ்யாப்த்யா ஸஹிதா நபவதி.

மகா நிசாவியாப்த்தியோடு கூடின சதுர்த்தசி இல்லாமற் போனுல்,

பூர்வதிநம்

முதல் நாளில்,

பஶ்சிமயாமேவ

ராத்திரியின் கடைசி யாமத்திலே தானே,

ஸொரவகுஜெதுயம்	திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்தசியை உடையதாக யிருக்குமென்று அறியத் தக்கது.
வூவ-ழி நம் வஸ்ரீபோஜெ ஸொரவஷெஉவி.	முதல் நாளில் கடைசியாமத்தில், திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்தசியானது இருந்தாலும்,
வரஷிதெ ந.	மறுநாளில்,
உமாவா ஸ்யாவெ.	அமாவாஸ்யை இல்லாத விஷயத்தில்,
தஜெவ. வ ஐயம்	அந்த மறுநாளே சிவராத்திரிக்குப் பிரவித்தம் அதாவது மத்தியமம், சிவராத்திரியின் லக்ஷணமிருக்கிறது.
வரஷிதெ ந	மறுநாளில்,
உமாதொஷெ ஸத்யவி	அமாதோஷ மிருந்த போதிலும்,
வூவ-ழி நவஸ்ரீயோஜெ.	முதல் நாள் ராத்திரி கடைசியாமத்தில்,
ஸொரொஹா வஷுகு.	திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்தசி யில்லாத பக்ஷத்தில் அதம சிவராத்திரி ஆகிறது ஆனதால்,
வரஷி ந ஷவெ திவகுஷயம்.	இரண்டுவித சிவராத்திரிகள்,
கூயாஸவிஸம்.	பொருளினால் சித்திக்கின்றது.
ஷதெ நயெ ஸ்ரீமயத் ஸிவரா த்ரெவொக்தெ,	இதனால் மத்தியாதம, சிவராத்திரிகள் சொல்லப்பட்டன,
வரஷிதெ ந	மறுநாளில்,
உமாதொஷவெஷுகு.	கேவல, அமா தோஷமிருக்குமேயாகில்,
ஸொரவகு வூவம் ப்ரவலஜிதி	பூர்வதினம், திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்தசியே பிரபலமென்று சொன்னதினால்,
உமாஷுஷிதா த்ராஜெ தவி கூயாஸவிஸம்.	அமாவாஸ்யையினால், தூஷிக்கப்பட்ட சிவராத்திரியானது தள்ளத் தக்கதென்று பொருளால் கிடைக்கிறது.

𑌵𑌚𑌨𑌂

𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌾𑌗𑌮𑌯𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃.

இந்தப்பிரகாரம் இதிஹாஸ ஆகமம் என்ற இரண்டுவிதபிரமாணங்களால் சிவராத்திரி எழுவிதம்.

𑌵𑌚𑌨𑌂

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇.

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌯𑌦𑌿. 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌃.

இந்த எழுவிதமான சிவராத்திரிகளில் முதல் முதல் சொன்னதான சிவராத்திரியில்லாத பக்ஷத்தில் பின்னாலே சொல்லுகிற சிவராத்திரியானது பூஜிக்கத்தகுந்தது.

𑌯𑌦𑌿 𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣. 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌉𑌦𑌾𑌹𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑌦𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿.

முதலாவது சிவராத்திரிகிடையாத விஷயத்தில் பின்னாலேவருகிற சிவராத்திரி அர்ச்சிக்கத்தக்க தென்று சொல்லப்பட்ட வாக்கியத்தின் பொருளை உதாரண மூலமாய்க் காண்பிவித்து பிரகாசம் செய்கிறார்

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇

அந்த எழாவது சிவராத்திரிகளுக்குள்ளே,

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌥𑌮𑌿𑌕𑌾

𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾. 𑌉𑌮𑌾𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾.

முதலாவதான மகா நிசையில்வியாபித்த திரயோதசியோடுகூடின சதுர்த்தசியானது, உத்தமோத்தமையான உமாசிவராத்திரி அதில் பூஜிக்கத்தக்கது.

𑌸𑌾. 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍.

அந்த உத்தமோத்தம உமாசிவராத்திரி இல்லாதபக்ஷத்தில்.

𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌

ராத்திரியில்,

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌯𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌕𑌾𑌮𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌤𑌮𑌾𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾.

இரண்டாவது யாமத்தில் வியாப்தியோடு கூடிய திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்தசியானது இரண்டாவதான உத்தமதம சிவராத்திரியாக கிரிகிக்கத் தக்கது.

[illegible]

மேல் சொன்ன சிவராத்திரி கிடையாத விஷயத்தில்

[illegible]

ராத்திரியில்

[illegible]

பிரதோஷயாமத்தில் வியாபித்த திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்தசியானது மூன்றுவதான உத்தமதற சிவராத்திரி அனுஷ்டிக்கத் தக்கது.

[illegible]

மேல் சொன்ன சிவராத்திரி இல்லாத விஷயத்தில்

[illegible]

பகலில் வியாபித்த திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்தசியானது நான்காவதான உத்தம சிவராத்திரியாக பூஜிக்கத் தக்கது.

[illegible]

அதுவும் கிடைக்கவில்லையானல்

[illegible]

ராப்பகல் வியாப்த்தியையுடைய சுத்த சதுர்த்தசியானது ஐந்தாவதான மத்தியம சிவராத்திரியாக கிரிகிக்கத் தக்கது.

[illegible]

அதுவும் கிடையாத விஷயத்தில்

[illegible]

ராத்திரி

[illegible]

உஷக்காலத்தில்,

[illegible]

திரயோதசியோடு கூடின சதுர்த்தசியானது ஆருவது மத்தியம மத்தியம சிவராத்திரியாக கிரிகிக்கத் தக்கது.

[illegible]

அதுவும் இல்லாத விஷயத்தில்,

[illegible]

மறுநாளில்

[illegible]

மூன்று திதியின் சம்மந்தமுடைய ஏழாவதான அதம சிவராத்திரியானது கிரிகிக்கத் தக்கது.

[illegible]

மூன்று திதி ஸம்மந்தம் சம்பவிக்குமோ என்முல் வாரம் போல் திதிகளுக்குசூரியோதய பரியந்தம் தான் வியாப்

த்ரயோதஶீவஓணா-ர வெஷ்வி வாஷிநெ உதயாநந்தரம் ஜ வெஷ்வ.

த்தி யென்று. இல்லாததனுல் முதல் நாளில் திரயோதசியானது பூர்ணமாக யிருந்தபோதிலும் மறுநாள் சூரியோதயத்திலும் இருக்கவே செய்யும் அதோடு கூட சதுர்த்தசியும் அந்த ராத்திரி நாலாவது யாமத்து முடிவில் அமையும் வருவதால் மூன்று திதி சம்மந்தம் ஏற்படக் கூடியதுதான்.

வதாஜ்யஶஜ்ஞா நஹீநெஃ ஶிவரா த்ரிஃஸவவியா தாஸாம லக்ஷணம் வதாஜ்யஶம் ஜ்தா காரகஶாஸ்த்ர ஜநஸஃக்ஷ ஜ்ஞா நவிஹீநெஃ வாஷிநெ ஓம- ஸ்த்ரயம் தாவெவ தவஜீ.

சிவராத்திரி ஏழுவிதமென்றும் அதுகளின் லக்ஷணம் இன்னவிதமென்றும் அறியாதவர்களாலே மறுநாளில் அமாவாஸ்யையோடு மட்டும் கூடின சதுர்த்தசி வருமாகில் அதற்கு முதல் தினத்திலேயே

தஸ்வஓவஜிநவை ஶிவரா த்ரிஸிதி வதா வநாத ் வா விஜ்ஞேயம்.

சிவராத்திரி என்று மட்டிலுமாவது அறியத்தக்கது.

ஜஹோராத்ர ஶம்ஜவா தா. வஓவஜிநாதெஉ த்ரதீய யாமொஷ்ஜாவிவெஜ வாஷி நெஶஜ்ஜவாஜாபுஹ்யக்ய விவிஜ்ஞேயம்.

இரவும் பகலும் வியாபித்திருக்கிற சுத்தசதுர்த்தசியானது பூர்வதின ராத்திரி மூன்ருவது யாமத்தின் கடைசியை அடைந்திருந்தாலும் மறுநாள் அகோராத்திரவியாப்த்தியுடன்கூடின சுத்த சதுர்த்தசியே சிவராத்திரி என்று கொள்ளவேண்டியது. காரணம் யாதெனில் முதல்நாள் பிரதோஷகாலத்திலாவது மகா நிசியிலாவது சதுர்த்தசிக்குவியாப்த்தியில்லாததனுல் மறுநாள் மேல்சொன்ன இரண்டுகாலத்தில் வியாப்த்தியுடனும் அமாசம்மந்தமன்னியிலும் இருப்பதால் மறுநாள் சிவராத்திரி என்று தாத்ப்பரியம்.

ஜஸ்யஶ்லோகஸ்ய ஊவ்யதா ஜஜய்ம்.

இந்த சுலோகத்தின் முக்கிய கருத்து யாதெனில்,

ஏவம் ஸதவிய ஶிவராத்ரீ ணாம் ஓயெ வகாஜநுஷெ யாஸவவிய ஶிவராத்ர்யஸஹ வெஸதி. ஓஶாயாஜா வதஜ ஶீத்ர்ஜ்யா வி. த்ரஷ்யஶ்ர

ஏழுவிதமான சிவராத்திரிகளுக்குள் ஏதாவதொன்று சம்பவிக்கிற விஷயத்தில் அது அனுஷ்டிக்கத் தக்கது.மேல் சொன்ன ஏழுவித சிவராத்திரிகளுக்குள் ஒன்றும் இல்லாதவிஷயத்தில்கேவல அமாவாஸ்யையோடு கூடின சது

𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑍃𑌨𑍍𑌨𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌅𑌨𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 𑌦𑍃𑌢𑌾 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌂.

𑌨𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿.

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌤𑍇.

𑌭𑌵𑌂𑌸𑌤𑌿

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍀𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇.

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌾 | 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍀𑌮𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 ‖

𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍.

ர்த்தசியானது தள்ளத்தக்கனதாக இருந்த போதிலும் திரிஸ்பிரிசியில் சொன்ன அமாயேற்பட்ட மாதத்திற்கு பிருயச்சித்தத்தை முன்னிட்டு அனுஷ்டிக்கத் தகுந்ததென்று இந்தக்கிரந்தக்காரர்களினுல் முன்னமேசொல்லப்பட்டிருப்பதனுலே அதை அனுஸரித்து கேவல அமாவாஸ்யையோடு கூடின சதுர்த்தசிக்கும் பிருயச் சித்தத்தை முன்னிட்டு அனுஷ்டிக்கத் தக்கதென்பது தாத்பரியத்தினுல் சித்திக்கிறது.

அப்படி யில்லாத பக்ஷத்தில் ஆகம வாக்கியங்களுக்குள் சிலவாக்கியங்களுக்கு பிரமாணியமும் சிலவாக்கியங்களுக்கு அப்பிரமாணியமும் ஏற்படும், நமக்கு எல்லா ஆகமவாக்கியங்களும் பிராமாணிய மென்ற புத்தியானது திடமாகயிருக்கிறது. ஆகையினுல் முன்சொன்ன, ஏழுவிதமான சிவராத்திரியில்லாத பக்ஷத்தில் அமாவாஸ்யையோடுகூடின சிவராத்திரியானது பிராயச்சித்தத்தை முன்னிட்டு அனுஷ்டிக்கத்தக்கதாகவே யிருக்கிறது என்று தாத்பரியம் இரண்டாவது சுலோகம் முற்றிற்று.

இதின்பேரில் பூர்வபக்ஷி சங்கிக்கிருன்.

திரயோதசியோடு கூடினசதுர்த்தசி கிராகிய மென்றும் அமா துஷ்டமான சதுர்த்தசி தியாஜ்ஜியமென்றும் சித்தாந்தஞ்செய்யப்பட்டிருக்கும்போது

சூரியாஸ்தமனம் ஆரம்பித்து இராத்திரி இருபது நாழிகை பரியந்தமும் சதுர்த்தசியும் மேல் அமையும் வந்தால் அமாதோஷம் கிலடயாதென்றும்

இராத்திரி இருபது நாழிகைக்கு மேல் வருகிற அமையோடுகூடின சதுர்த்தசி சிவராத்திரி என்று சொல்லியிருக்கிறபடியாலும்,

ஸூ௩௦

கலாமாத்ரா அமாயுக்தாபி த்யாஜ்யா.

ஶ்லோகம்.

கலாமாத்ரம் ஸிநீவாலீ ஸா ராத்ரி: கர்மநாஶிநீதி.

வஸுநாடீபரம் பஶ்சாத் வ அமாயுக்தா பவேத்யதி வஸுநாம.

விகல்போ பவதீத்யாஶங்க்ய

ஶ்ருதிவிருத்தத்வாந்ந விகல்ப இதி தர்ஶயதி.

ஶைவீ த்யாஜ்யா நா- ஶைவீ ராத்ரிரவிஸ்ரம்பமாயாதி மத: ஸோமோஜ்ஜ்ருக்தம் ஶ்ருதெளயா தார்ஷ்டிவதா: ஸ்வயம் தஸ்வஸித்யா வ்ரதம் க்ருத்வா ஆதிஷ்டாத ஸந்த்யாநஸம்வ்ருதம் த்வீதி தலேவாஹ்ருதம் தவ: தத் வ்ருதம் ப்ருஹஜ்ஜாநதஶைத தேவ ஹித: ஸ்வஜ்ஜாவ தஸ்ஸாஷீதி॥

வ்யாக்யானம்

ஶைவீதி

எப்படி

கலாமாத்திரம் அமையோடு கூடின சதுர்த்தசித் தள்ளத்தக்கனதாக ஆகும். என்பது, பூர்வபக்ஷியின் அபிப்பிராயம்.

கலையளவு இருக்கிற அமையோடு கூடின அந்த ராத்திரியானது கர்மத்தைக் கெடுக்கிறதாக இருக்கிறதுஎன்றும்,

இராத்திரி நாழிகை இருபதற்குப் பிற்பாடு அமையோடுகூடினதாக யிருந்தால் அதுவே சிவராத்திரி எனப்படும்,என்னும் இருவிதவசனமிருப்பதால்,

இரண்டு விதமாகவும் இருக்கலாம். இரண்டு விதமும், சாஸ்திர சம்மதந்தான். இரண்டுவிதத்திலும் ஏதாவதொன்றை அவரவர்கள் இஷ்டம்போல் அனுஷ்டிக்கலாமென்றும் சொல்லுகிறதாக சம்சயிக்கிறது போல் எண்ணி சித்தாந்தி சமாதானம் சொல்லுகிறதாவது,

மேல் சொன்ன விகல்ப்பமான்து சுருதிவிருத்தமாயிருப்பதால் ஒருக்காலும் விகல்ப்பம் ஏற்படமாட்டாது என்று காண்பிக்கிறான்.

ஶ்ருதௌ

• வேதத்தில்,

ஸவிஶ்வம்

ஸர்வப்ரபஞ்சரஹிதம்.

சமஸ்தமான பிரபஞ்ச சூன்னியமாயும்

ஸோமோஜ்ஜம்

உமாமஹேஶ்வராப்⁴யாம் ஸஹிதம்.

தேவி என்ன ஈசுவரனென்ன இவர்களோடு கூடினதாகவும் இருக்கிற

ஸூசிதஃ

மூலப்ரக்ருதிரூபம் தமஃ

மூலப்பிரகிருதிரூபமான அஞ்ஞானமானது

ஶிவராத்ரிஃ

சிவராத்திரியாம். அது

உக்தம்

ஶ்ருதௌ

ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷதி³

சுவேதாசுவதரோபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

யதா³ தமஸ்தந்ந தி³வா ந ராத்ரிஃ ந ஸந்ந சாஸச்சி²வ ஏவ கேவலஃ। தத³க்ஷரம் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் ப்ரஜ்ஞா ச தஸ்மாத் ப்ரஸ்ருதா புராணீ॥

கஸ்யார்த²ஃ

யஸ்மிந்நஹோராத்ராதி³ ஸர்வகார்யபே⁴த³ஃ ஸர்வகார்யகாரணபே⁴த³ஶ்ச

எப்பொழுது பகல் ராத்திரி, முதலான வியவகாரமும் காரிய, காரண, பேத, வியவ காரமும் இல்லையோ

நாஸ்தி

தத்தமஃ

அந்த அஞ்ஞானமானது,

யதா³

எப்பொழுது

ശ്രൂയതേ — இருக்கிறதோ

തദാ — அப்பொழுது

തസ്മിൻ — அந்த

തമസി — அஞ்ஞானத்திலே

കേവലഃ — கேவலம் நிஷ்களனாகிய

ശിവഃ ഏക ഏവ — ஒரே சிவன்

സ്വാഭിന്നോമാസഹിതഃ — தன்னைக்காட்டிலும் வேறில்லாத உமையோடுகூட,

വർത്തതേ — இருக்கிறாரோ

തദക്ഷരം

യോക്ഷരോ നാശരഹിതഃ — நாசமில்லாதவராகிய அந்த பரம சிவனே

സവിതുർവ്വരേണ്യം മഹാപ്രളയകാലേ സൂര്യാദ്യഭാവാത്സവിതൃശബ്ദവാച്യോ മായാഃ വരേണ്യഃ ഉപാസ്യഃ — மகாப்பிரளயகாலத்திலே சூரியன் முதலானவர்கள் இல்லாததினால் ஸவிதா என்ற சப்தத்திற்குப் பொருளாகிய, உமைக்கு உபாஸிக்கத்தகுந்தவராகயிருக்கிறான்.

തസ്മാൽ — அந்த

തത്കാലോപാസിതാൽ ശിവാൽ — அந்த காலத்தில் உபாஸிக்கப்பட்ட சிவனிடத்திலிருந்து

പുരാണീ പ്രജ്ഞാ ബ്രഹ്മകോശാത്മികാ വിജ്ഞാനഘനം ബ്രഹ്മകോശമിതി ജാബാലശ്രുത്യാ ബ്രഹ്മകോശഃ പ്രാവീണ്യപ്രജ്ഞാത്മകഃ താദൃശപ്രജ്ഞാ പദാർത്ഥഷഡധ്വാദികഞ്ച സംഭൂതമിതി. — விஞ்ஞான சுரூபமான சுருதியும் ச என்ற பதத்தால் ஷடத்துவா முதலானதும் அடங்கின ஆகமங்களும் உண்டாயின.

ഉക്തമുപദേശകാണ്ഡേ. — உபதேசகாண்டத்தில் சொல்லப்பட்டதாவது,

ശ്ലോകം.

പ്രജ്ഞാ തസ്മാദ് ശംഭോഃ പുരാണീ നിഃസൃതാഃ! — அந்த சம்புவினிடத்தில் நின்றும் வேதங்களும், ஆகமங்களும் பிரயத்தின

சுஜ நஜ்ஜயாவஹவ ஜ்ஞா நவிவஜூவெதி.

மன்னியில் அண்டங்களும் உண்டாயின.

கயம் உமாவஸவிதர ஶப்தவா வெத்தி வெஷாஹ.

எவ்விதம், உமை, ஸவிதா என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிருள். ஆனல்அதற்கு சமாதானமாவது

யாதொஸிதாஷிநா | ஶக்தவ வாஃ ஶக்தஸூறவம் யாதொஃ ஷூயாதொஃ ஸ ரதெஸ்து ஸவித ரஶப்தஃ.

ஷூ, என்றதாதுவில் நின்றும் ஸ்மிருதியினலும் ஸவிதா என்ற சப்தமானது உண்டாயிருக்கிறது. இது,

உக்தம்ஹி வஞுநஷ மாஹா தெர்.

பஞ்சநதமாகாத்மியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உவஷம்.

ஸுயம்ஜ்யாதந ஶீஷாயஃ ஸகூதா ஜெவஉஷ்ஷெத| ஜநக ஸவிதாவெ ரகூஃ மஹாஜெவொ வ ரணாதியிஃ॥ உதர்ாரஹ் ஷூயாதொஸிஷூதஸம் ஸவிதெதிவஷம் ஜிஜாஃ| ஜியாதொ ஜெவஶப்தஃ வ்ரூதஃ கா ஷிவாவந ஐதி॥

தானுகவே பிரகாசிக்கிற சுபாவத்தோடகூடியவர் எவரோ அவரோ தேவர் என்று சொல்லப்படுகிருர். ஸகலத்தையும் உண்டு பண்ணுகிறவர் யாரோ அந்த மகாதேவர், ஸவிதா என்றும்சொல்லப்பட்டிருக்கிருன், என்றுஆரம்பித்து ஷூஎன்றதாதுவில் நின்றும் ஸவிதா என்றபதமானது, உண்டாச்சுது என்றும் திவ், என்றும் தாதுவில் நின்றும் பிரகாசத்தை அர்த்தமாக வுடைய, தேவா, என்ற பதமும் உண்டாச்சுது என்றும் சொல்லியிருப்பதால்

சுதுமஹாஜெவஸ்ஜ ஜமஜ்ஜந கவெநஸவிதரஶப்தவாஷ்கவ மூக்தம்.

இந்த இடத்தில் மகாதேவர் ஸகல ஜகத்துகளுக்கும் காரணபூதனுயிருப்பதால் ஸவிதா என்ற பதத்திற்குப் பொருளாயிருக்கிருர்,

தஸ்விதூவஜெணர் ஜிதர் தஜெ்யாவரஸ்கூாக

ஸவிதா என்ற பதத்திற்குப் பொருளான பரமசிவன், அம்மையால் உபாஸிக்கத்தக்கவராக யிருப்பதால்

தஷூவாஸகவஸவிதர யொமாகூ.

அந்த பரமசிவத்தை உபாஸிக்கிற அம்மைக்கும் ஸவிதா என்றபதத்திற்கு உமையினுடைய ரூபமிருக்கிறது.

உமாஸூறவம்.

தஷாஸஷ்ாஉ்ஹாவாகூ.

அப்பொழுது சூரியன் முதலானவர்கள் இல்லாததுனல்,

𑌸𑍂𑌤𑌃

𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇

𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃। 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌹𑍋 𑌨 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌃॥ 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌵𑌸𑌨𑍍। 𑌭𑌗𑍋𑌣𑍋𑌪𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾॥ 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿।

உபதேசகாண்டத்தில்

சிவராத்திரியினுடைய வரவைச் சொல்லுகிறேன். ஸாவதானமாய்க் கேளுங்கள். முன் எக்காலத்தில், பகலும் இராத்திரியும் இல்லையோ காரிய காரணங்களும், இல்லையோ தமஸ் மாத்திரம் இருக்கிறதோ, அந்த மக ஸங்காரகாலத்தில் சிவன் ஒருவராக இருந்தாரோ அக்காலத்தில் அறுபத்திநாலு கலைஞ்ஞானத்தோடுகூடிய ஞானரூபணியாயும் ஸாக்ஷி பூதையும் யிருக்கிற அம்மை தன் இருதயகமலத்தில் பொருந்திய பரமசிவத்தைப் பூஜித்திருந்தாளோ,

𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌸𑍋𑌹𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌤𑌮𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃

அவ்விதமான மகாஸம்ஹார காலத்தில் ஏற்பட்ட தமஸ்ஸானது சிவராத்திரி எனப்படும்,

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃

மேற்படிகாலத்தில் ஜகன்மாதாவான அம்மையால் எந்த காரணத்தினால் அந்த பரமசிவம் உபாஸிக்கப்பட்டதோ அதுபோலவே, மேற்படி பார்வதி பரமேசுவரன் புத்திரர்களான பிரம்ம விஷ்ணுவாதிகளால் பரமசிவமானது கட்டாயமாய் மேல் சொன்ன காரணத்தால் உபாஸிக்கத்தக்கதாகவே யிருக்கிறது.

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂।

இந்த இடத்தில் சிவராத்திரியின் வரவைச் சொல்லப்போகிறேனென்று சொல்லப்பட்டதால்

𑌮𑌹𑌾𑌤𑌮𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂।

மகாதமஸ்ஸே சிவராத்திரி என்று பொருளால் கிடைத்தது.

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂

வேறொரு அத்தியாயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

𑌶𑍈𑌵𑌂

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌜𑌮𑌦𑍍𑌗𑍁𑌤𑌿𑌃। 𑌸𑌂𑌹𑍃

பூர்வ கல்பத்தில்ஜகத்பதியாகிய மகாதேவர் தன்னுடைய பகலின் முடிவிலே தன்னைக் காட்டிலும் வேறில்லாத

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯 । 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌨𑌰𑍍𑌤𑍈𑌕𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌂 । 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍃𑌜𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰 𑌇𑌤𑌿॥

சர்வபிரபஞ்சத்தையும் சங்கரித்து சிரேஷ்டையாகிய சிற்சக்தியோடு ஒருவராகத்தானே யிருந்து, ராத்திரியினுடைய முடிவில், முன்போல் சிருஷ்டியைச் செய்வோமென்று நினைத்து தன் ராத்திரியில் நர்த்தனம் செய்தார் தன்ராத்திரி என்பது சிவராத்திரி “நனர்த்தா, என்ற பதத்திற்கு நிருத்தனம் செய்தாரென்ற அர்த்தம் இவ்விடத்திற்குபொருத்தமில்லை. அதாவது நனர்த்தா என்றபதம் சுவாத்மானுபூதியைக் காட்டக்கூடியதாக இருப்பதாலும் தான் ஸச்சிதானந்தகனனுபிருப்பதாலும் நிஷ்களனுமிருப்பதாலும் தன்னிடத்திலேயே தான் ரமித்துக்கொண்டிருந்தாரென்று அர்த்தம்.

𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿. 𑌏𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌰𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌘𑍋𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹.

இந்தப்படி சுவேதாசுவதரோபநிஷத்தின் வாக்கியார்த்தத்தைச் சொல்லிவிட்டு சுருதியினுல் உத்கோஷிக்கப்பட்ட சிவராத்திரி உபாஸனத்துனுடைய பலத்தைச் சொல்லுகிருர்.

𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍈𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌐𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍.

பிரஞ்ஞைக்கியம் என்றது முதலானதால் இந்த சிவராத்திரியில் அர்ச்சிக்கப்பட்ட பரமேசுவரனிடத்தில் நின்றும் சிவாபரோக்ஷஞ்ஞானமும் சிவைக்கியமும் காரியசித்தியும் உண்டாகிறதும் தவிர பின்னும் சில பலவிசேஷங்களைச்சொல்லுவதற்காக பூதம் என்ற பதம் ஆரம்பவித்த சுருதியின் அர்த்தத்தை,

𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌶𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌪𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌹.

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌪𑌃.

அன்னியத்திற் என்று பதம் ஆரம்பவித்துச்சொல்லுகிருர், தபசப்தமானது.

ருதம் வதிஷ்ய இத்யாதி ஶ்ருத்யந்தரம் தத:.

வேறொரு சுருதியினால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அந்யத்ர மஹோபநிஷதி.

வேறொரு சுருதி என்று சொன்ன மகோபநிஷத்திலும்.

தப இதி.

தபோ நாநஶநாத்பரமிதி.

உபவாஸமே தபஸ் என்றும்.

அநஶநமேவ தப உக்தம்

ஜாபாலோபநிஷதி ச.

ஜாபாலோபநிஷதத்திலும்.

வ்ரதாநுவ்ரதமிதி தபஸ்யம் தபி தபஸ்வி தப இதி,

உபவாஸமே தபஸ் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

வ்ரதம் சேதி.

வ்ரதமேவ தப உக்தம்.

விரதமே தபஸ் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஏவம் ஶ்ருதித்வயாதாரண்யாம் தபோவதிஷ்ய இதி ஶ்ருதௌ ச அநஶந வ்ரதமேவ தப உக்தம்.

இவ்விதம் இரண்டு சுருதிகளினாலேயும் ஆரணமென்ற சுருதியிலும் உபவாஸமே விருதமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ருதம் தபஸ்ஸத்யம்.

ருதம் வ்ரதம்,

விரதம் என்று சொல்லப்பட்ட பதத்திற்கு சிவராத்திரி விரதமென்று அர்த்தம்.

உக்தம் ஹி ஶிவரஹஸ்யே த்ருதீயாம்ஶே.

சிவரகஸ்யத்தில் மூன்றாவது அம்சத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஶ்லோகம்

ப்ரஹ்மரூபம் தபஸ்தேஜோ யஶோ புவநமித்யபி । ஸத்யமித்யேவ மஹிஷ்யத்தந்மஹத்வ்ரதம்॥ ப்ரஹ்மரூபவ்ரதம் ஸர்வமாஸேமாஸே விஶேஷத:॥ ஸமஸ்தபவபந்தேப்யோ விநிர்முக்த: ஶிவம் யாதி ந ஸம்ஶய:॥ ஏதத்ஸர்வவ்ரதோத்க்ருஷ்டம் வ்ரதமேவேதி

மேற்சொன்ன சிவராத்திரி விரதத்தை பிரம்ம சுருபமென்றும் தபஸ் என்றும் பிரகாசமென்றும் யசஸ் என்றும் ஸகல புவனமென்றும் ஸத்தியமென்றும் அதுவே பெரிதான விருதமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேற்சொன்ன பிரம்ம சுருபமான விரதத்தை மாதந்தோறும் விசேஷமாக அனுஷ்டித்தவன் ஸமஸ்தமான ஸம்ஸாரபந்தத்தில் நின்றும் விடப்பட்ட

𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 । 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍.

வனாய் பரமசிவத்தை அடைகிறான் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்த விரதமே மேன்மையாகவும் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டதாகவும் இருக்கிறது. இந்த விரதத்தை அனுஷ்டிக்காமல் விட்ட பிராமணன் பாதித்யத்தை அடைகிறான். இந்த யிடத்தில் மாஸி மாஸி விசேஷத: என்று சொல்லியிருப்பதால் மாஸசிவராத்திரிக்கும் மகாசிவராத்திரியின் லக்ஷணமே தவிர வேறில்லை, என்று பொருளால் கிடைக்கிறது.

𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂.

முன் சொல்லப்பட்ட சில பலவிசேஷம் என்பது யாதெனில் பிரம்மாபரோக்ஷஞ்ஞானத்தை கொடுக்கிறதான தபஸ்ஸாகவும் சிவராத்திரி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிரம்மஞ்ஞானத்தை கொடுக்கிறதாயிருக்கிறது என்பதற்கு இவ்விடத்திற்சொன்ன வேதமே பிரமாணம்.

𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌲𑌾𑌭 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃

சிவராத்திரி விரதத்தை அனுஷ்டித்தால் மோக்ஷசாதனமான பூர்ணக்ஞானம் கிடைக்கிறது. என்று சொல்லப்பட்டது.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌤𑌪 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂.

ஆகையால் சிவராத்திரி விரதமான தபஸ்ஸே மோக்ஷஸாதனமான பூர்ணக்ஞானமா யிருக்கிறது என்று சுருதி ஸ்மிருதி இதிகாஸ புராணங்கள் எல்லாவற்றிலும் பிரசித்தங்களா யிருக்கிறது.

𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌰𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌤𑍇 ॥ 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌸𑌹𑌿𑌤 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑌕𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌦𑌶𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃.

இந்தப்படி ஹரதத்தச் சிவாசாரிய சிஷ்யர்களான வித்தியாவிர்த்திக்காரர்களால் செய்யப்பட்ட அனேகப்பிரகரணங்களடங்கிய வித்தியாவிர்த்தி என்னும்கிரந்தத்தில் மோக்ஷஸாதனமென்று சொல்லப்பட்ட பத்தாவது பிரகரணத்தில் சொல்லியிருக்கிற சிவராத்திரி நிர்ணயமானது. முற்றிற்று.

உ

துல்லியவிகற்பம்.

(1) இந்த கிரந்தத்தில் சிவராத்திரிக்கு துல்லியவிகற்பம் ஸம்பவிக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருப்பதைப் பற்றியும் சிலர்கள் லிங்கோற்பவ கால

மே சிவராத்திரி காலமென்று சொல்லியிருப்பதைப் பற்றியும் எழுதவேண்டியதாயிருப்பதால் முதலாவது விகற்பா ஸம்பவத்தைப் பற்றி எழுதிவிட்டுப் பின் லிங்கோற் பவத்தைப் பற்றி எழுதுவதாக.

(2) இந்த சிவராத்திரி விஷயத்தில் துல்லிய விகல்ப்பம் சொல்ல இடமில்லை. ஏனென்றால் துல்லியவிகற்பமென்றது நிற்தோஷமான இரண்டு பதார்த்தங்கள் ஏற்பட்டு இருந்தால் அவைகளில் இரண்டில் எதுனாலேயாவது ஓமாதி செய்யலாமென்பதற்கு வதாகறணம் யவையினாலேயாவது நெல்லினாலேயாவது ஹோமம் செய்யலாமென்று சாதித்த இடத்தில் இரண்டும் ஸமமாயும் நிற்தோஷமாயும் இருப்பதால் கர்த்தாவின் இஷ்டம் போலே இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றால் ஓமாதி செய்யலாம். அதுபோல அமையுடன் சேர்ந்த சிவராத்திரியும் அமா சம்மந்தமில்லாத சிவராத்திரியும், இரண்டும் ஒன்றுபோல நிற்தோஷமாக இருக்கவில்லை. அமையுடன் சேர்ந்த சிவராத்திரிக்கு அனேகவித தோஷங்கள் அனேகாகமவசனங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

3. திரயோதசிக்கும் சதுர்த்தசிக்கும் தேவீ சுவரூபமாகவும்சிவரூபமாகவும் சொல்லியிருப்பது போல் அமைக்கு யாதொரு சுவரூபமும் சொல்லப்படவில்லை. திரயோதசி சதுர்த்தசிகளுடைய சேர்க்கைக்கு புண்ணியயோகமென்று சொல்லியிருப்பதுபோல் அமா யோகத்திற்கு அப்படிச் சொல்லாமல் போனபோதிலும் பிரம்மஹத்தியாதி பாபப்பிரதமென்றும் ரௌரவால் நரகம்பிராப்த்திக்குக் காரணமென்றும் விசேஷமாய்த் தோஷங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(4) தவிரவும் எந்த ஆகமங்களில் பார்த்தபோதும் உத்தமம் மத்திபம் அதமங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இடங்களில் அதமமென்றே கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(5) ஷை சிவராத்திரிக்கு அமையானது தாம் பிரத்திற்பற்றின களிம்பு போல ஒரு மலமென்று சொல்லி அழுக்கோடுகூடின சுவர்ணத்தை அக்கினியில் புடம் வைத்து சுத்தி செய்வது போல் திருவோணம் அவிட்டம் முதலான நக்ஷத்திரங்களும் சிலவாரங்களும் அமா சம்மந்தமுடைய சிவராத்திரிதினத்தில் சேருமானால் அமா தோஷத்தைத் தள்ளிவிடுமென்று சொல்லியிருப்பதாலும் அது ஒரு பெரிய தோஷமாகவே யிருக்கிறது.

(6) அதினால் அமையுடன் கூடின சிவராத்திரியும் அமையுடன் கூடாத சிவராத்திரியும் இரண்டும் இருக்கும்போது அமா சம்மந்தமில்லாத சிவராத்திரியை விட்டு அமையுடன் கூடின சிவராத்திரியை அனுஷ்டிப்பது. எப்படியிருக்கும், என்றால் ஒருவனுக்கு ஏதேஷ்டமான சுவர்ணமும் வெள்ளி தாம்பரம் இரும்பு இவ்வித நாலு லோகங்கள் இருக்கும்போது அவனுக்கு ஆபரணவிச்சயானது உண்டாய் அக்காலத்தில் சுவர்ணாதி மூன்று லோகங்களையும் தள்ளி முறண்டினால் இரும்பினால் ஆபரணத்தைச் செய்துப் போட்டுக்கொண்டதற்கு எப்பாரியாம்.

(7) ஆகையால் அமையுடன் சேராததும் அமையுடன் சேர்ந்ததும் இவ்விரண்டுக்கும் மிகவும் வித்தியாஸ மிருப்பதால் இரண்டுக்குள் ஏதாவது ஒன்றை அனுஷ்டிக்கலாமென்ற விகல்ப்பமானது ஏற்படவே மாட்டாது.

(8) அமாவாஸ்யையுடன் கூடின சிவராத்திரிக்கு ஏற்க்குமுன்னமே கதிக் கல்ப்பிச்சாய்விட்டது.

(9) ஆகையால் திரயோதசி சிவாமூர்த்தி: இது முதலான ஆகம வசனங்களுக்கு அனுகூலமான சுவேதா சுவதரோப நிஷத் மந்திரிகளுக்கும் உபதேச காண்டம் முதலான புராணவாக்கியங்களுக்கும் விருத்தமா யிருப்பதாலும் விகல்ப்பம் சொல்லமுடியாதென்று கிரந்த கர்த்தாவின் கருத்தாக ஏற்படுகிறது. இப்போது லிங்காவிர்ப் பாவகாலத்தைப் பற்றி எழுதப்படுகிறது.

பின்னும்சிலர்கள்பிரம்மா விஷ்ணுக்களுடைய கலகநிவாரணத்திற்காக ஜோதிர்மயமான லிங்கம் ஆவிர்ப்பவித்ததென்றும் அந்த காலத்தில் வியாப்த்தியுடன் கூடின சதுர்த்தசியே சிவராத்திரி என்றும்சொல்லுகிறார்கள் அதற்கு யாதொரு விதமான பிராமாணமும் காணவில்லை. ஸ்மிருதிக்காரனும் லிங்காவிர்ப் பாவகாலத்தைக் குறிப்பிடவில்லை. அவர்கள் நிசீதலக்ஷணத்தை மாத்திரம் கூறிவிட்டு அக்கால வியாப்த்தியைச் சொல்லுகிறார்கள் ஆகமத்திலும் புராணங்களிலும் வேதத்திலும் சிவராத்திரியானது மகாஸம் காறகாலவென்று சொல்லுகிறது. அக்காலத்தில் ஸச்சிதானந்த கனனும் சிற்சக்தி சமவேதராயும் நிஷ்களராயும் யேகனும் இருந்து, ஸ்வாத்மா நந்தத்திலேயே ரமித்துக்கொண்டு இருந்தார். அந்தக் காலத்தில் பிரம்மா விஷ்ணுக்களாவது சூரியாதிகளாவது ஒருவரும் கிடையாதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. லிங்காவிர்ப் பாவகாலமோ வென்றால் பிரம்மாவின் தைநந்தினம். பிரளயம் என்று சொல்லப்பட்ட பிரம்மாவின் பகல் முடிவில் தபோலோகாதி சில லோகங்கள் இருக்கிற காலமான ஸ்திதி காலத்தில் பிரம்ம விஷ்ணுக்களுடைய கலகநிவாரணதிற்காக லிங்கம் ஆவிர்ப்பவித்ததென்றும் அந்த காலம் முதல் லிங்காராதனம் செய்யத் தொடங்கினார்கள் என்று மாத்திரம் லிங்கம் கூர்மம் மத்ஸ்யம் ஸ்காந்தம் ஸனத்குமார ஸங்கிதையைச் சேர்ந்த சிவதத்துவ சுதாநிதியென்ற புராணங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர அந்தக் காலந்தான் சிவராத்திரி காலமென்று சிவராத்திரி பிரஸ்தாபமே சொல்லப்படவில்லை. ஆகையால் லிங்காவிர்ப் பாவகாலம் சிவராத்திரி காலம் என்று சொல்வது நாம் இப்போது தேடின வரையில் சுருதி ஸ்ம்ருதி ஆகமங்களில் காணப்படவில்லை. அதை எந்த காரணத்தால் சொல்லுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. பரமசிவம் ஏகாங்கியாயிருக்கிற காலமான மகாப் பிரளயகாலம் சிவராத்திரி காலமென்று சொல்லியிருக்கும்போது, பிரம்மவிஷ்ணுக்கள் இருக்கவும் காரணமில்லை.

சிவராத்திரி விஷயமான ஆகம வசனங்களில்,

மகாநிசா, அர்த்த ராத்திரி நிசா நிசீத ராத்திரி என்று, பலவாறாக ஆகமங்களில் கூறப்பட்டிருந்த போதிலும் மகாநிசா முதலான பதங்களுக்குப் பிரத்தியேகம் பிரத்தியேகம் லக்ஷணம் உண்டென்றுவது எல்லாம் ஒரே அர்த்தமென்று

து ஒருவித லக்ஷணமும் சொல்லப்படவில்லை. மகாநிசாதி வியாப்த்தி மாத்திரம் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனல் ரவத்திரி இவ்வளவு நாழிகைக்கு மேல் இவ்வளவு நாழிகை வரையில் இந்த திதிக்கு வியாப்த்தி இருக்கவேணுமென்று கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஆனல் நிபந்தனக்காரர்ளானவித்தியாவற்றிக்காராளால் சயாம்புவாகமத்தில் சொல்லப்பட்ட மகா நிசா லக்ஷணத்தை வெளியிட்டுபிரம்மத்தை நிவர்த்தி செய்திருக்கிருர்கள். இவர்களைத் தவிர எந்த சிவராத்திரி பிரகரணத்திலும் வெளியிட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனல் குமார தந்திரத்தில் மாத்திரம் மகாநிசையின் லக்ஷணம் சூர்யாஸ்தமனம் முதல் ௱௬-வது நாழிகை ஒன்றில் மாத்திரம் மகாநிசையென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது வேரே ஆகமங்களுக்காவது ஸ்மிருதிக்காவது பொருத்தமில்லாததாயிருக்கிறது. அப்படி லக்ஷணம் சொல்லாமலிருக்கிற மூலாகம வசனங்களை வைத்துக்கொண்டு சிவராத்திரி நிர்ணயம் இன்னதென்று சொல்வது மிகவும் விநோதமாயிருக்கிறது.

காஞ்சீபுரம் முதலான இடங்களிலிருந்து போஸ்டு மூலமாய் வந்த ஆகம வாக்கியங்கள்

(1) சிவராத்திரி விஷயமாய் மாஸ நிர்ணயமும் திதி நிர்ணயமும் வித்தியா விருத்திக்காரர் தங்கள் வியாக்கியானத்தில் சம்பூர்ணமாய் வேண்டியமட்டிலும் அனேக ஆகமவாக்கியங்களை மேற்கோள் காட்டி வெளியிட்டிருக்கிருர்.

(2) அப்படியிருந்தாலும் காஞ்சீபுரம், திருவையாறு, திருச்சினப்பள்ளி, கஞ்சனூர், திருவாடுதுரை, திருச்சங்கோடு, மதுரை, முதலான மகாசிவ க்ஷேத்திரங்களில், வசிகாநின்ற அனேக ஆகமவித்துவான்களிடமிருந்து போஸ்டு மூலமாய் எங்களுக்கு கிடைத்திருக்கிற சில வாக்கியங்களை வித்தியாவிர்த்திக் கிரந்த கர்த்தாவால் எடுத்தாளப்பட்ட சில ஆகமவாக்கியங்களுக்கு உபபலமாய் எழுதுகின்ருேம்.

(3) தவிரவும் அமாவாஸ்யையுடன் மட்டிலும் சேர்ந்த சிவராத்திரி வருமாகில் அதற்கு ஏற்பட்ட பிராயச்சித்தத்தைக் குறிப்பிடுகின்ற காரணகமவாக்கியங்களையும் இத்துடன் சேர்த்து எழுதியிருக்கிருேம்.

𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌾𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾-
𑌪𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌶𑌿𑌵-
𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 |𑌸𑍌𑌰𑌮𑍇-
𑌵𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇
𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂||

சிந்திய விசுவஸாதாக்கியத்தில் பிரதிஷ்டை சம்புரோக்ஷணம் தீக்ஷை சிவராத்திரி சிவோத்ஸவம் இவைகளெல்லாம் ஸௌரமானத்தில் செய்யவேண்டும். சாந்திரமானத்தில் செய்யக்கூடாது,

𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍇.

சிந்தியாகமத்தில்,

𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌰𑌵𑌿𑌸𑌂𑌚𑌾𑌰𑍇
𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍀 |
𑌤𑌦𑌾𑌦𑌿𑌗𑌣𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌶𑍀

ஆவணிமாதத்தில் வருகிற அஷ்டமி ரோகிணி என்ற ஜயந்தீதினம் முதல் 184 தினத்திற்குமேல் சிவராத்திரி வருமென்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டி

திவ தாஸாத்ரா ॥ ஸ்தோவே தத்³விநாஜ்ஞேதா ஶிவராத்ரிவ்ரதநிஶ்சய꞉ ।

ருக்கிறது. அதில் எண்பத்தினாலு என்பது திதிவிருத்தி கூடியதால் எண்பதிற்கு மேல் எண்பத்தைந்து வரையில் ஏற்படலாம்

காமிகே

காமிகாகமத்தில்

பூ⁴மேர்த³க்ஷிணபா⁴கே³ து ஸௌரமாஸே ப்ரஶஸ்தகம் । உத்தரே பூ⁴மிபா⁴கே³ து சாந்த்³ரமாநம் ப்ரஶஸ்தகம் ॥

பூமியின் தென்பாகத்தில் சௌரமானம் சிலாக்கியமென்றும் வடபாகத்தில் சாந்திரமானம் சிலாக்கிய மென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

காமிகே

காமிகாகமத்தில்

ஸௌரம் சாந்த்³ரமேவஞ்சைவ த்³விவித⁴ம் பரிகீர்திதம் । மேஷாதி³மீநபர்யந்தம் வஸேத் ஸௌரேதி ஸௌரகம் ॥

திதௌ² வஸதி சந்த்³ரஶ்சா சாந்த்³ரமாஸமிதி ஸ்ம்ருதம் ।

காமிகாகமத்தில் சௌரமென்றும் சாந்திரமென்றும் இரண்டுவித மானம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது மேஷம் முதல் மீனம்வரையிலுள்ள ராசியில் சூரியன் வசித்தால் சௌரமெனப்படும். திதியில் சந்திரன் வசிப்பதினால் சாந்திரமானமென்று சொல்லப்பட்டது.

விபரீதே மஹாவ்யாதி⁴꞉ ராஜராஷ்ட்ரப⁴யாவஹம் ॥

இதற்கு விபரீதமாய் செய்தால் வியாதியும் ராஜராஷ்டிரங்களுக்குப் பயமும் ஏற்படும்

ஸௌரமாஸே விதே⁴யம் ஸ்யாத் சாந்த்³ரமாஸமஶஸ்தகம் । சாந்த்³ரமாஸே வ்ரதம் குர்யாத் கர்த்ருபோ⁴க்த்ருவிநாஶநம் ॥

சௌரமாதத்திலேயே விருதத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். சாந்திரமான மேன்மையில்லை. சாந்திரமாதத்தில் விருதத்தைச் செய்தால் கர்த்தாவுக்கும் போக்த்தாவுக்கும் நாசம் ஏற்படும்

தத்³தோ³ஷஶமநார்தா²ய ஸோமவாரவ்ரதஞ்சரேத் ।

சாந்திரமானத்தில் விருதானுஷ்டானம் செய்ததிற்காக சோமவார விருதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்

புநஸ்ஸௌபா⁴க்³யவ்ருத்³த்⁴யர்த²ம் புத்ரஸௌக்²யாதி³வர்த⁴நம் ॥

மறுபடி சௌரமானத்தில் புத்திர சௌபாக்கியங்களை விருத்திச்செய்யக் கூடியதான விருதத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும்

கும்பே⁴ ரவௌ து ஸம்ப்ராப்தே க்ருஷ்ணபக்ஷே விஶேஷத꞉ । த்ரயோத³ஶ்யா சதுர்த³ஶ்யா ஸம்யுக்தே தந்நிஶீத²யா । ஶிவ

கும்பராசியில் சூரியன் இருக்கும் பொழுது கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் திரயோதசி சதுர்த்தசிகளோடுகூடின அந்த நிசையில் சிவராத்திரி விருதத்தைச் செய்து மறுநாள் பாரணை செய்யவே

ராத்ரி வ்ரதங் கார்யம் ஸர்வ
தோஷ நிவாரணம் | மஹீபதிராஷ்ட்ர
ஸ்வதேஶே து ஶிவராத்ரி வ்ர
தஞ்சரேத் || தத்ர ராஷ்ட்ரே ஸம்பவந்தி
நாஶஜநாநாம் ஸர்வஸங்கடம்:| ஶி
வராத்ரி வ்ரதீநாம் ரௌரவம்
நரகம் பவேத் || தத்தோஷ ஶாந்தி
யார்த்தாய சாந்த்ராயண வ்ரதம் ச
ரேத் | யச்சாஸ்த்ரோக்தம் த்வதத்
யத் ஸௌரமாஸே வ்ரதம்
கார்யம் || ஸாவநம் சாந்த்ரம் நக்ஷ
த்ரம் ஸௌரஞ் சேதி சதுர்வித
யம் | தத்தத்விஹித காலேஷு
தத்தத் வ்ரதமநுஷ்டயேத் ||

ண்டும் கற்வத்தோடு கூடினவன் சாதிரபக்ஷத்தில் சிவராத்திரி விருதத்தை அனுஷ்டிப்பானேயானல் அந்த தேசத்து ராஜாக்களுக்கும் ஜனங்களுக்கும் விருதானுஷ்டானம் செய்யப்பட்டவர்களுக்கும் ரௌரவம் என்ற நகரம் ஏற்படுகிறது. அந்த தோஷநிவிர்த்திக்காக சாந்திராயண விருதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும் மறுபடி சாஸ்திரத்திலே சொன்னப்பிரகாரம் சௌரமானத்திலேயே விரதத்தைச் செய்யவேண்டும்.

சிரவனம். சாந்திரம் நக்ஷத்திரம் சௌரம் என்று நான்கு விதமானங்கள். அந்தந்தமான விதியில் சொல்லப்பட்ட விரதத்திலேயே அந்தந்த விரதத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்

மகுடே.

யதிநு காலே விரோதோ
ஜ்யோதிஷாகமயோ: | ஜ்யோதிஷம் விஹா
யைவ து ஆகமம் ஸமாசரேத் |
பூஜாவிதௌ யச்சாஸ்த்ரம் த
ச்சாஸ்த்ரம் ப்ரதாநகம் ||

மகுடாகமத்தில்

எக்காலத்தில் ஜோதிஷத்திற்கும் ஆகமத்திற்கும் விரோதம் ஏற்படுகிறதோ அந்த காலத்தில் ஜோதிஷத்தைத் தள்ளி ஆகமத்தையே அனுஷ்டிக்கவேண்டும். பூஜைக்கு எந்தசாஸ்திரம் உபயோகமாயிருக்கிறதோ அந்த சாஸ்திரமே எல்லாவிஷயத்திலும் பிரதானமாயிருக்கிறது

ஶைவபுராணே - த்விஜாதீ
நாம் சாந்த்ரேண வ்ரதாநாம்
ஹி பலம் பவேத் | உபாகர்ம
பித்ருஶ்ராத்தம் ஶிவராத்ரி வ்ரதம்
விநா ||

சைவபுராணே.
பிராமணர்களுக்கு சாந்திரமானப்படி விருதத்தை அனுஷ்டித்தால் பலமுண்டாகிறது உபாகர்மமும் பிதிர்சிராத்தமும் சிவராத்திரி விதரமும் தவிர.

ஸுப்ரபேதே.

கௌரீ த்ரயோதஶீ ஜ்ஞேயா
ஶிவோ ஜ்ஞேயஶ் சதுர்தஶீ | த
யோ: ஸம்யோக ஸம்ப்ராப்தே ஶிவ
ராத்ரி வ்ரதஞ் சரேத் ||

சுப்ரபேதாகமத்தில்

திரயோதசி கௌரி யென்றும் சதுர்த்தசி சிவனென்றும் இவ்விரண்டு பேர்களுடைய சேர்க்கை உண்டாயிற்றோ அக்காலத்தில் சிவராத்திரி விரதத்தைச் செய்யவேண்டும்,

[illegible]

ரிஷிவாக்கியங்கள்புருஷவாக்கியங்களாலும் தேவவாக்கியங்கள் ரிஷிவாக்கியங்களாலும் பிரம்மவாக்கியங்கள் தேவவாக்கியங்களாலும் விஷ்ணுவாக்கியங்கள் பிரம்ம வாக்கியங்களினாலும் ருத்திர வாக்கியங்கள் ஹரிவாக்கியங்களாலும் சிவவாக்கியங்கள் ருத்திரவாக்கியங்களினாலும் பாதிக்கப்படமாட்டாது.

[illegible]

சாந்திரமான அனுஷ்டான முறை,

[illegible]

வடதேசத்தில் தெலுங்காள். கன்னடஸ்தர்கள், மகாராஷ்டிரர்கள் முதலானவர்கள் இந்தச் சாந்திரமானத்தை அனுஷ்டிப்பார்கள்.

[illegible]

எந்த வருஷத்தில்சாந்திரமானப்படிசைத்திருதிக்கியம் வருகிறதோ, அந்த வருஷத்தில் சூரியன் கும்பராசியின் சம்மந்தத்தை அடையமாட்டார், அப்போது தைமாதத்தில் வருகிற சிவராத்திரியானது தோஷத்தோடு கூடமாட்டாது,

[illegible]

இதின் கருத்துபடி.

மேற்சொன்னபடி அவர்களுக்கு சாந்திரமானத்தில் வருகிற மாகமாஸ கிருஷ்ணபக்ஷசதுர்த்தசியால் சிவராத்திரி அனுஷ்டிப்பது யோக்கியமானது

[illegible]

சாந்திரமானப்படி அனுஷ்டிக்கக்கூடிய உத்தரதேசஸ்தர்களுக்கு. சாந்

𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌷𑌾𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂.

𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂.

𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇.

𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌘𑌟𑌿𑌕𑍈𑌕𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌶𑍀 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇.

𑌆𑌦𑍌 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀। 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌹𑍂𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂॥ 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌶𑌮𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌤𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍॥

𑌕𑍁𑌹𑍂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌚𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌜𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 । 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌶𑌮𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍॥

𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍇.

𑌰𑌸𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌕𑌨𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌮𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿॥

திரமானப்படி அனுஷ்டிப்பது நலம்

குமாரதந்திரத்தில் ராத்திரி இரண்டு யாமத்திற்கு கீழ் ஒரு நாழிகை மகா நிசையென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த மகாநிசையால் சதுர்த்தசி இருக்குமாகில் அதுவே சிவராத்திரி.

உத்தர காரணத்தில் ஆதியில் திரயோதசியும், மத்தியில் சதுர்த்தசியும் முடிவில் அமாவாஸ்யையும் சேர்ந்த சிவராத்திரியானது மத்திய மாகும் அமாசம்மந்தத்தினுலுண்டான தோஷ நிவர்த்திக்காக பஞ்சாஸ்திர மந்திரங்களை 100 ஆவர்த்தி ஜபிக்கவேண்டும்.

திரயோதசி சம்மந்த மன்னியில் சதுர்த்தசிக்கு கேவலம் அமாசம்மந்தம் ஏற்பட்டால் அதுமத்தியம் சிவராத்திரி அந்த கேவல அமாசம்மந்தத்தினுலுண்டான தோஷ நிவிர்த்திக்காக பஞ்சாஸ்திரங்களினுல் பிரத்தியேகம் பிரத்தியேகம் 1000 ஆவர்த்தி ஹோமம் செய்து பிற்பாடு சிவராத்திரி பூஜையை அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

சந்தான ஆகமத்தில் ரஸத்தினுல் கட்டப்பட்ட சுவர்ணமானது அக்கினியினுடைய சம்மந்தத்தினுல் எப்படி சோதிக்கப்படுகிறதோ அவ்விதம் அமாவித்தையாகிய சிவராத்திரியும் திருவோண நக்ஷத்திர சம்மந்தத்தால் சுத்தியாகிறது என்று சொல்லியிருப்பதால் அமையானது ஒரு பிரபல மான தோஷம் என்று ஏற்படுகிறது.

𑌅𑌥 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃.

𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂.

𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌰𑍂𑌢𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌘𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤 𑌇𑌤𑌿. 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌰𑍂𑌢𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌰𑍂𑌢𑌿𑌵𑌶𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌰𑍂𑌢 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃.

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇.

𑌮𑌾𑌘𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌃 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌿
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌯𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍇
𑌨 𑌸𑌾 𑌹𑌰𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑍇𑌤𑌿.

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇𑌤𑌿

𑌮𑌾𑌘𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿𑌤𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌯𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀 𑌤
𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍁𑌭𑌾𑌵𑌹𑌾.

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂.

𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌆𑌚𑌾
𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌪𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌶𑍍
𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌪𑌰𑌂 𑌨 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌶𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁

ஜந்மநக்ஷத்ரேண ஶ்ரீஸீதாநாத ஸம்ஶய: பஷ்டி பஷ்டி
ஹாஷேவி நரோ நாஸீ ப்ரபதஸ்தே அஶுபராத்ரௌ ஹாஷே
பம் கரோம் ஹத்வா ப்ரபூஜயேத் ராவகாருண்ய பதாஷ்டி ஶ்யாம் யஜ்ஞபம்
ஸம்ஶிதபஸ்ய த:ராக்ஷ:பூஜயே ந்ரித்யம் ஸமஹேஶ்வரீ தம் ஸமம்
காத்ய்கஷு ஸமஶ்ர பணாத்யமஞ்சுவ்யம்.

தத்ஸமாநவர்ணநே பூர்த்தே.

ஶ்லோகம் ௧௧ ஶிவாங்கபூஜயிகாயோ ஜாமத்ரிதயபதாஷ்டி
ஶீம் ரா தா:பயோயராஸம் நவிவெச்சுகஜாவந.

ஶ்லோகம் ௧௨ ஸபஸ்ராஹத்தாநு ஹோஹோமாநுஸப்யேதா
ந ப்ரஜாயத இதி.

காத்ய்பூதஸ்ய ராம்ஶா ந ஸம்ஹிதாயாம் பஷ்டிஸம்ப்யா
பூர்த்தே.

ஶ்லோகம் ௧௩ ஷபஸேபூதம் காயப்யாக ப்ரதி ஸம்பக
ஸரம்பராநு சாத்யஶாஸ்திகலேதஸ்யாக பதாவிஸம்ஶாஸ்திகத
பா ௧௨ ஸபஸ்ராநு காரோ நபாந்தோதி ப்ரதப்யேஹப ரா நப:
இதி உபபாபோஜாமராணம்பூஜா வேதி ஸப்ரராயாந்ய்ந
பூதஸ்ராப்பம்.

தத்ஸம்ஸ்தம் நாமராவர்ணே.

ஶ்லோகம் ௧௫ உபபாஸப்ர ஹாபேந பமாத்யவிச ஜாம
ராகஶிபராத்ரே ஸ்தயாதத்ர ஷிம்மஸ்யாவிப்ர பூஜநாக ௧௫
கக்ஷயாநுமஹதே ஹோமாநு ஶிபஸாயாஜ்யரோந்யாஜிதி. யத்த
ஸ்காநுபராணே ஷபம் ஷணகேகம் பாஸம்ப்யதே.

ஶ்லோகம் ௧௪ கழுவா ஶிபராத்ரிஞ்ச பூஜா ஜாமராமேண
நஸ்யேக கபஞ்ஜிதப்யேதாயோஹி ஶிபராத்ரிம்பொஷயேக
௧௫ ஸபஸ்ராநு காரோ நபாந்தோதி ராஜ்ஞ்யண ஸஹஸ்ரோத்யதே
கல்லிகபாண்யவிஶேஷேண ப்ரதஹீநோவிய:பாரோநு ௧௬
ஜாமராம் காராந்ததத்ர ஸாரத்ர பாரதாம்ப்யஜேக. ய:பூஜ
யதிஹக்த்யம் கரநககமதாம் ப ப்ரஜேக இதி.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஶீதவ்யாப்தி: பரேத்யு: ப்ரதோஷவ்யாப்திரிதி க்ருத்ஸ்நைகைக
வ்யாப்தௌ திநத்வயே ஸாம்யேநைவ விஜயாயோகஸ்ய ப்ராஶஸ்த்யாச்ச
தர்ஶயோகஸ்ய நிந்திதத்வாச்ச பூர்வேத்யுரேவோபவாஸ: த்ர
யோதஶீயோக ப்ராஶஸ்த்யம் தர்ஶயோகநிந்தா ச.

ஸ்காந்தே.

க்ருஷ்ணாஷ்டமீ ஸ்கந்தஷஷ்டீ ஶிவராத்ரிஶ்சதுர்தஶீ ஏ
தா: பூர்வயுதா: கார்யாஸ்திதிஸ்ரோதஸாம் பவேதிஹ
தாஸ்வேவாவாஹநாம் க்ருஷ்ணாஷ்டமீ நிஷ்க்ருதி: பாரண க்ருஷ்ணாஷ்டமீ
யுதாம் பராம் ஸாம் தர்ஶயுக்தாம் திதிம் பராம் இதி.

பா. 1 யதா பூர்வேத்யு: நிஶீதா தர்ஶஸ்ப்ருஷ்டம் ப்ரவ்ருத்தா
ச சதுர்தஶீ பரேத்யு: க்ஷயவஶாத் நிஶீதாத் ப்ராகேவ ஸமாப்தா
ததா பூர்வேத்யு: ப்ரதோஷநிஶீதவ்யாப்த்யோ: உபயோரபி
ஸம்பவாத் பரேத்யு: ப்ரதோஷவ்யாப்தௌ ஏகஸ்யா: பாவா
ச்ச பர்வைவ க்ராஹ்யா ந த்வேவ கிம் ப்ரவ்ருத்தஸ்யைவ
ச ராவாதிதே யோகபி: கதாஞ்சித் உபே திதீ யோகம் யதி
பஶ்யேத ஜயாப்ரயுக்தாம் ந து ஜாது குர்யாச் ஶிவஸ்ய
ராத்ரிம் ப்ரியக்ருச்சிவஸ்ய இதி.

பா. 2 யதா பூர்வேத்யு: ப்ரதோஷாத் தர்ஶஸ்ப்ருஷ்டம் ப்ர
வ்ருத்தா சதுர்தஶீ பரேத்யு: க்ஷயவஶாத் ப்ரதோஷாத் ப்ராகே
வ ஸமாப்தா ததா பரேத்யு: வ்யாப்த்யபாவாத் பூர்வேத்யு:
நிஶீதவ்யாப்தே: ஸத்பாவாத் ஜயாயோகாச்ச பூர்வேத்யு
ரேவோபவாஸ: குத்ர சாயம் விவேக: திநத்வயேऽபி நிஶீதவ்யா
ப்தௌ தத்வ்யாப்தௌ வா ப்ரதோஷவ்யாப்தி: நியாமிகா ததா திநத்வ
யேऽபி ப்ரதோஷவ்யாப்தௌ தத்வ்யாப்தௌ நிஶீதவ்யாப்தி: நியா
மிகா ஏகைகஸ்மிந் திநே ஏகைகவ்யாப்தௌ ஜயாயோகோ
நியாமக: இதி. வாரவிஶேஷேண யோகவிஶேஷேண ச யுக்தா
த்ரயோதஶீ ஶிவராத்ரி: ப்ரஶஸ்தா ததா ச ஸ்காந்தே பாரணே.

ஸௌரோ வா உத மாகக்ருஷ்ணசதுர்தஶ்யாம் ரவிவாரோ யதா
பவேத் பௌமவாரோ பவேத்வா கர்தவ்யம் ப்ரயத்நத: உ

ஶிவயோமஸ்ய யோமோயெ தஸ்ஸவெஷ்த்தோத்தம் த்ரயோ ஷஶீகரவெய்கா ஃயெய்வெவ வதாஷ்டஶீ உகஇ கஜெவெ வஹிநீவாஶீ த்ரஹஸ்ரஶ்யா° ஶிவசேஷ்டயெக.

வா. எ நநாயதாவலிவஷ் விஜயா° உவவாஸஃ தஷா வஷ்ரஷ்யாஃ கிம்திய்ஜெவாரணம் உத திஶியெய் ஶாஸ்த்ரஸ்த்ர வக்ஷஷ்வெவி ஸோநம் தத்ர திய்ஜெவாரணவவநாநி வலி வஷ்ம் உஷாஹ்ரதாநீதி திஶியெய்வாரணவவநஞ்ஞ.

[illegible] வதாஷ்டஶ்யா° வதாஷ்டஶ்யா ஞ்வாரணம் க்ரதெத்ஸ்த்ரக்ரதமெக்ஷ்த்ஷ் [illegible] நவா நகஇ ப்ரஹ்மாண்ணோஷ்ரயெய்த யாநிதீயஷ்டாநிஸஜிவ ஸம்ஹதாநி ஹவஜீஹ ஹலிதாயா° வாரணெக்ரதெ நஉஇ திஶீநாஜெவஸவஷ்டஸா° உவவாஸவரதாஷிஷா திய்ஜெ வார ணம்காய்ஷ்டாக விநாஶிவ வதாஷ்டஶீஷிதி.

வா அ வாஜம் கஷ்டி தஜிவியம் ஶாஸ்த்ரம் தஸ்யவ ஜிவிய ஸ்யவ ஶாஸ்த்ர ஸ்யவ்ர திவகவ்ர காரணொக்த ந்யாயெநவ்ய வஹா ஷ்ரஷவ்யா யஷாயாஃத்ரயாஷவஷ்டாக வதாஷ்டஶீஸாவ்யெத தஷாதிய்ஜெ வாரணம் யஷா வதாஷ்டஶீயாஃத்ரயம் கதிக்ராஃ தி தஷாவதாஷ்டஶீஃயெய் வலிவஷ்டாஜெவாரணம்.

ஆக மொதத சுலோகம் 3யஉஇ வாக்கியம் அ.